

สถาบันภาษาพหุเมือง

มหาวิทยาลัยพายัพ

มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดังกล่าว

95.913
546๑

แจ้งความ กรมวิชาการ

สยามสมาคมในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ริเริ่มจะทำปทานกรรม
ภาษาไทยใหม่ฉบับหนึ่ง เป็นวิเคราะห์ ในทางภาษาศาสตร์ ขอ
ร้องให้เสนาบดีกระทรวงธรรมการ ทรงช่วยรวบรวมศัพท์ พจนานุกรม
ตามหัวเมืองต่างๆ มาประกอบการวิเคราะห์ เสนาบดีทรงเห็นว่า
การทรมสมาคมสมควรจะช่วยสนับสนุนศิลปวิทยาเช่นนี้ เป็นของพึงส่งเสริม
เป็นการที่มุ่งผลรวมกันกับรัฐบาล หากแบ่งเบาภาระแก่กัน
อนึ่งอาจมีผู้คิดเห็นไปว่า การทำปทานกรรมนี้ ในสยามสมาคมจึง
จะมาแย่งงานของรัฐบาลมีกระทรวงธรรมการเป็นต้นแล้ว แท้จริงนั้น
การเช่นนั้นไม่ใช่แย่งกัน แต่ช่วยกันต่างหาก รัฐบาลจะหวังสถิติ
ที่จะทำการสนับสนุนศิลปวิทยาแต่ฝ่ายเดียวแล้ว น่าจะเป็นทางถ่วง
ความเจริญแห่งศิลปวิทยาเป็นอันมาก ด้วยความดำริเช่นนั้นจึงโปรด
ให้เจ้าหน้าที่ตามหัวเมืองช่วยกันรวบรวมส่งมา.

บุคคลธรรมการมณฑลพายัพส่งศัพท์เหล่านั้นมาชดหนึ่ง ซึ่ง
น่าจะเป็นประโยชน์ได้มาก จึงได้คิดพิมพ์ขึ้นไว้ เพื่อดำเนินการต่อไป

จะส่งให้สยามสมาคมพิจารณาให้แล้ว หากจะเป็นประโยชน์ในการ
ศึกษาไปพลางระหว่างที่ทานกรมของสมาคมนั้นยังไม่เสร็จ ก็จะได้
ไม่มานอนนิ่งอยู่โดยไร้ประโยชน์ ก็นอกจากนั้นยังจะเป็นประโยชน์
แก่ชาวกรุงผะไปย้งย่านนั้นๆ ได้ใช้เป็นสมุดคู่มือสำหรับการ
สนทนาได้ด้วย.

ศัพท์พื้นเมือง มณฑลพายัพ เหล่านี้ ได้เรียงลำดับอักษร
อย่างเดียวกันกับทานกรมของกระทรวงธรรมการ ถ้าอย่างนี้จะทราบ
โดยละเอียด จงดูคำขแจ่งวิคณศัพท์ ในหนังสือทานกรมนี้ และ
ในหนังสือออกขรยอบอกขณิกของคำตามหลักไวยากรณ์ไว้ด้วย คือ
น.=นาม, ส.=สรรพนาม, ก.=กริยา, ว.=วิเศษณ์ คือคุณศัพท์
หรือกริยาวิเศษณ์, บ.=บุรพบท, สัน.=สันธาน, อ.=อุทาน. แต่
ออกขรยอบอกขณิกของคำเหล่านี้ บอกไว้เฉพาะคำต้น คือคำ
เป็นต้นตงเท่านั้น เพราะบางศัพท์ก็ครบทั้งประโยค คือมีทั้งนาม
กริยา และวิเศษณ์ เช่นคำว่า จุกอย่นก่อน=หยุดอย่นประเดี๋ยว
“จุกอย่น” เป็นกริยา “น” เป็นสรรพนาม “ก่อน” เป็นวิเศษณ์
ก็บอกแต่คำว่า “จุกอย่น” ว่า ก. คำเดียวกันนี้เป็นต้น.

ก

อภิธานศัพท พนเมืองอย่างนี้ จะได้ออกเป็นเล่มๆ เล่ม
ละยานหนึ่งๆ ตลอดท้องที่ในพระราชอาณาจักรสยามตามทมิภาษา
แยกเพี้ยนไปจากศัพทอื่นมีอยู่ในปทานกรมของกระทรวงธรรมการ
จะเพราะอภิธานเล่มนี้ พระยาวิจิตรธรรมปรีวตร (คำ พรหมกลีกร)
ได้ออเพื่อช่วยตรวจแก้ไขจนตลอด ขอผู้บรรดาที่ไดพบเห็นโปรด
ทักท้วงขอท้วงผิดพลาดและ ขาดตกบกพร่องตามแต่จะช่วยได้ เพื่อ
กระทรวงธรรมการได้พิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง บรรณียงขึ้น เป็น
การรวบรวมภาษาพนเมืองให้มีหลักเป็นที่คนทั้งไดกล่าวมาแล้ว
ข้างตน.

ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๔

พระยาเมธาธิบดี

อธิบดี.

๒๖๗ 102/๕

๖๕

495.413

๐546P

๒. 27 ๕ 113 24.

อภิธานภาษาพนเมือง มณฑลพายัพ

กิก

กิ

กือ

กิก ก. หั่น, ตัดเป็นชิ้นๆ.

กิง ว. ลาย, ต่าง เช่น ฝ่าตากิ่ง = ฝ่าลาย.

กิน น. เกล็ด, ลัทธิ.

กินแเงน น. กุ้งออน.

กนตัง ก. นุ่งนานๆ

กนยอกบอด ก. กะเทกกัน.

กนลง ก. ล้มลง.

กนหย่อน น. ที่นั่งพับ, ก้นลบ.

กนหอสูนกัน ก. คนให้เข้ากัน.

กวง น. วง เช่น แหวน ๑ กวง = แหวน ๑ วง.

ก้วง น. กรง.

กวม ก. ลิง.

กวย น. ตะกร้า, ชะลอม.

ก้วยข้าว น. กล้วยหอม.

ก้วยเต็ด น. มะละกอ.

ก้วยไต้ น. กล้วยน้ำละว้า.

ก้วยน่านม น. กล้วยหอมจันทน์.

กว้าง น. สัตว์ชนิดหนึ่ง คล้ายตัว

มะพร้าว มีเขาคลายว้าวควาย ทางมณฑล

พายัพใช้ชนกันเป็นการพะนัน.

กว้างลง น. ที่โอ้โง.

กว้าน น. รongเท้า.

กว้าน น. บึง.

กือ ว. ไหม? หรือไม่? เช่น ไฟกือ =

ไปไหม? ไปหรือไม่?

กือ น. ทับทิม เช่น ต้นกือ = ต้นทับทิม,

บักอ = ลูกทับทิม.

กือก น. จอกน้ำ.

กือก ว. เชื่อง เช่น วักอ = วักเชื่อง

กำลังจะไ้การ.

กือกหมาก น. กะโถน.

กือกเกา ก. เริ่มต้น, กือกเค้า.

กือก น. ถนน, ทางเดิน.

กือก ว. โกง เช่น คนหลังกือก = คนหลังโกง.

กือกกบ น. มะโหรทึก.

กือกท่า ก. คอยหา, คอยท่า.

กือกน้อย น. ตรอกเล็ก ๆ.

กือก ก. ผะสมสัตว์.

กือก ก. ตอน.

กือก น. ม้านั่งเล็ก ๆ.

กือกเก็บ น. รongเท้าไม้, เก็บะ.

กือกดำ น. กะเพรา.

กือก ก. ดู, มอง, คอย.

กือกฝ่อ ก. คอยดู, มองดู.

กือก ว. ตะกตะ.

กือกหัว ก. พะยักหน้า.

กือกองกะเงง ว. คดไปคดมา, งอไปงอมา.

กือกนาหน่อ น. กระดาษฟูสเก็บ.

กือกแยง น. กระดาษฟางอย่างละเอียด.

กือกสา น. กระดาษข่อย.

กือก น. กะทุ, ข้อความ.

กือกข้าง น. กระดุกซี่โครง.

กือก น. กะเบ้าหนัง.

กือก น. บนม.

กือก น. โคลง, คำโคลง.

กือก น. เกราะ, เครื่องตีสัญญาทำด้วยไม้.

กือก น. กระบ้อง.

กือกั้น ว. เสมอกัน, เท่ากัน เช่น กือกั้น = ชั่งเท่า ๆ กัน.

กือกกะหลุย ว. ขลุ่ยขลุ่ย, อีหลุกขลุ่ย.

กะเหล่งกัณ น. มือไฟล่หลัง.

กะโหล่ง น. กะโหลก.

กะโหล่งหัว น. กะโหลกหัว.

กัก ก. ติดอ่าง, พุดไม้ขัด.

กิง ก. ละเมอ.

กิง ก. ขิง, กาง, บัง.

กิง น. เขื่อนประตู, ธรณีประตู.

กิงกา ก. ระมัดระวัง, คอยป้องกัน.

กิด ก. จุก, แฉ่น, กัด.

กีน ก. ดุ เช่น ฝักกีน = ฝัก.

กีน ก. ปลุกปล้ำ.

กีนเข้า ก. อดเข้า.

กีนผ้า น. ระแนง.

กีนอด ก. สู้อดทน, อดกลั้น.

กั๊ไฟ น. ไม้ขีดไฟ.

กั๊มูล น. ขอบบuhr.

กั๊วะ น. ถาดไม้ใส่ข้าว, กะเบใส่ข้าว.

กา ว. ด้วย เช่น ไปกา = ไปด้วย.

กา ว. กระมัง.

กา ว. ดำ.

กากอก น. ต้นจอกที่ขึ้นในน้ำ.

กาแก๊ น. นกพิลาป.

กาด น. ตลาด.

กาดมัว น. ตลาดจอแจ.

ก่าน ว. ลายเป็นขีดๆ, ผ่าน เช่น ม้า

ก่าน = ม้าผ่าน.

ก่าน ก. แพ้, สู้ไม่ได้.

กานโก๊ะกานโก่ง ก. คลานไม่เรียบร้อย.

กานงาน ว. ตระหง่าน, เด่น.

กานบอง น. งูทับสมิงคลา.

ก๊าบสะวัด ก. ขบสะบัด, คาบตัว

เช่น กัดแล้วตัวไปหรือกะซากไปข้างๆ.

ก๊าย ก. เบื่อหน่าย.

ก๊าย ว. เปลี่ยนแปลงไป, กลายไป,

สัตก.

ก๊าว ก. งัดขึ้น.

ก๊าเหน น. แหนที่ขึ้นในน้ำ.

กาอยู่ ก. คาอยู่, ติดอยู่.

กำเดี้ยว ว. ประเดี้ยว.

กำบ น. แมลงปอ.

กำเบ้อ น. ฝืเสอ.

กำปองไต้ น. พิมเสน.

กำบุง น. แมงมุม.

กำลุกกุก น. กำหมัด.

กิ, กิด ว. สั้น.

กิดคิด ว. จุนจู้ เช่น ทางสนกิดคิด =
ทางสนจุนจู้.

กินเขก ก. แต่งงาน.

กิว ว. คอด.

กิว น. บิด, โรคบิด.

กิว น. คิว.

กิว, จิว น. ขนเพ็ชร.

กิด ว. แลบ.

กิ ก. จูบ, ประจบกัน.

กิก ก. ม้วน.

กิงกั้น ก. โกงโกง.

กิงกิ ว. ก้นโกง.

กิด ก. นึก, คิด, ตรึตรอง.

กิน ว. มาก, แพรวหลาย.

กุง ก. ถึงที่, คงที่.

กุด ก. ตัก เช่น ปากกุดแกง = กะจำ
ตักแกง.

กูป น. หมวก, งอบ.

กุม ก. ประคอง, คุม, กำกับ.

กุ่มกะลุ่ม ก. คลุมโปง.

กุมเข้า น. พระเณรบิณฑบาต.

กีย ว. อ่อน เช่น ขนกีย = ขนอ่อน.

กีย ก. ตัด.

กิว น. อนุสาวรีย์, กุฎิ.

กิ น. เนียม, ว. กู้.

กุด ก. เอนไป.

กูป น. ประทุน.

กูปาว น. เปลือกมะพร้าว.

กุดาขาว น. คนชาติฝรั่ง.

กุดาคำ น. คนชาติแขก.

เก็ง ก. เตรียมตัวไว้.

เกิด ก. แกะหรือเกล็ดกินด้วยปาก.

เกิดเกา น. ต้นคัดเค้า.

เก็น ก. ชันชะเนาะ.

เกา น. โคนต้นไม้, เค้าไม้.

เกาชา น. โคนชา.

เกาแขน น. โคนแขน.

เกาะ ก. ลาก, คล้อง.

เกาะก่อง ก. ขี้หลัง.

เกาะเกะ ว. ชักชวน.

เกาแฮ น. รักแร้.

เกิก ว. กัดขวาง.

เกิง ว. ครึง, กิ่ง.

เกิง ก. บัง เช่น เอาผ้าเกิงแดด = เอาผ้าบังแดด.

เกิด ก. สะกิด, ก้น เช่น เกิดไว้ไม่ให้ไป = สะกิดไว้ไม่ให้ไป.

เก็น น. พะอง, กะไค.

เกิบ น. เกือก.

เกียง น. เกือนอาย. ก. ไชว่ภากะบาท.

เกียด ก. เกียด, โกรธ, ไม่พอใจ.

เกียว ว. อ้อมไป, วดไป.

เกียะ น. ต้นสน.

เกือ น. เกลือ.

แก้งอ้อม น. แกงเครื่องในวัว, แกงคั่ว (โดยมากถ้าเป็นเครื่องในของสัตว์ใด ก็เรียกชื่อสัตว์นั้น เช่น แก้งอ้อมชิ้นไก่ฯ)

แก้ว ว. แก้งอ้อม.

เกด ว. แคะ, แกริน, ไม่สูง.

เกน ก. เจ็บแปลบ.

เก็น น. เมล็ดในผลไม้.

เก็น ก. แค้นคอ, สำลัก.

เก็น น. จุกขวด. ก. ไม่มีโชคลาก, อับลาก.

เก็นต้า น. ลูกในตา.

เก็นสาก น. สากกระเบือ.

เกบอ้อน น. รำเข้า.

เกบ้าน น. ผู้ใหญ่บ้าน.

แกม น. กับแก้ม.

แก้ม⁺ ว. สลับกัน, ปั่นกัน.

แก้มบ้อง^๒ น. แก้ม^๒บวม, ลักขิม.

แก้มไว^๒ ก. ประคองไว.

แก้ว⁺ ก. ทอดลูกเต๋า.

แก้วน^๑ ว. ขำนาญ, เชี่ยวชาญ เช่น

แก้วนเยี่ยะการ = ขำนาญทำการ.

แก้วฝาย⁺ ๒๔ ก. บันฝาย.

โก^๑ ว. นูน, โกง^๒ขึ้น.

โกง^๑ น. กอง, พวก, หมู, เหล่า.

ก. กอง, ทำให้เป็นกลุ่ม เช่น โกงไว^๑ =

กองไว.

โก้ง^๑ ว. ต่าง, ลาย, สลับกัน เช่น วัว

โก้ง = วัวต่าง.

โก้ง⁺ น. คั่นกะสุน.

โก้น⁺ น. โพรงไม้.

โก้นย้ง^๒ น. กางเกงเงี้ยว.

โกมเกิด^๗ น. ไฟฟ้าเตีรทาง, โคมแก๊ส.

โกะเข้า^๒ น. สรรบกับเข้า.

โก^๗ น. ข้าง, ปีกุน.

ข

ขติ^๑ ก. เขยิบ.

ขติถวาย^๑ ก. ขัดสมาธิ.

ขน^๑ ก. กรน เช่น คนนอนหลับขน = คน
นอนหลับกรน.

ขนกึงลูก^๑ ก. ขนลูกขนพอง.

ขมุกขมู้น^๑ ก. คลื่นเหียน, สะอิดสะเอียน.

ข่วง^๑ น. ลาน เช่น ข่วงบ้าน = ลานบ้าน.

ข่วงลูกกุก^๑ น. สนามมวย.

ขวก^๕ ก. แกะ, สลัก.

ขวาย^๑ น. เวลาสาย.

ข้อ^๑ น. ถ่านไฟ.

ขอก^๑ น. ริม, ขอบ เช่น ไปขอกฟ้า =
ไปริมฟ้า.

ขอแขน^๑ น. กำไลมือ.

๕
ขขุนุ่น น. ตะกอน.

๕
ขข่า น. เขม่า.

๕
ขขาก น. ขกลาก.

๕ ๕
ขขะ, ขขะละ ก. ขขลาด.

๕
ขขุ น. โรคหัด.

๕
ขโขก น. ตะไคร่น้ำ.

๕
ขจระ ก. น้ำเกลียด.

๕
ขจ ว. ตระหน.

๕
ขจ ก. โภก.

๕ ๕
ขเชยน น. โรคเกลื่อน.

๕
ขเชม ก. บ่นจุกจิก.

๕
ขไช น. นักโทษ.

๕ ๕
ขเคอน น. ไล่เคอน.

๕
ขคค น. โรคเรื้อน.

๕ ๕ ๕
ขเคอ, ขเคก น. เสมหะ, เกล็ด.

๕
ขเค้า น. ขี้เค้า.

๕ +
ขบม น. พุง, ท้อง.

๕
ขเปอะ น. ขี้โคลน.

๕ ๕
ขเปย ว. ผอมแห้ง.

๕ ๕
ขเฟ่ง น. ขฝง.

๕ ๕
ขเมียง น. ขสนิม.

๕
ขเมงน น. ฝ, ขเมลงวัน.

๕
ขมื่อ น. โรคคุดทะราด.

๕
ขยา น. ขัน.

๕
ขโลก ก. ขโง.

๕
ขหยอย ว. โขเซ.

๕ ๕
ขหยาน ว. ขขลาด, ขกลัว.

๕
ขอ ก. พุดมาก.

๕
ขแอ ว. ขแบ.

๕
ขฮากสองกอง น. อหิวาตกโรค

๕
ขเฮ้ น. ขี้เท้า.

๕
ขค ว. อัมมก.

๕
ขนใด น. บันใด.

๕
ขน ก. คั่น, กลับคั่น.

๕
ขน ว. คน.

๕ ๕
ขมื่อ น. กล้วยแจ่ม.

๕
ขุน ว. ขัน.

๕
ขุนุ่น น. ต้นแม่น้ำ.

ชุม น. หลุม.

ชุมไม้ น. ร่มไม้, พุ่มไม้.

चना น. กรุณา, ความเอ็นดู.

ชุดหัว ก. โคนหัว.

เช ก. บังคับ.

เช่น ก. ตี เช่น เช่นมิด = ตีมิด.

เช่มกะหลัด น. เช่มกลัด.

เช่าเคบ น. เช่าเกรียบ.

เช่ากาย น. เช่ามือเช่า.

เช่าตอน น. เช่ามอกกลางวัน.

เช่าเตน น. ขนมนางเล็ด.

เช่า่ง น. เช่าเหินขว.

เช่าปาง น. เช่าฟาง.

เช่าเลง น. เช่ามอเย็น.

เช่าวิต น. เช่าตุ.

เช่าสาล น. เช่าโกชน.

เช่าหนมเส้น น. ขนมนจีน.

เช่าหม่นจน น. ขม่นจัน.

เช่าะขอด ก. เกือบหมด.

เชิง ก. ชั่ง เช่น เชิงห่อตัง = ชั่งให้ตัง.

เชยม ว. หายาก, ประหยัด.

เชยว น. ปลอก เช่น เชยวมิด = ปลอกมิด.

เชยว น. พัน.

เชอก น. นิยม เช่น เชอกกันเชยะการ
= นิยมกันทำงาน.

แช่งเยยะ ก. แกล้งทำ.

แช่น ว. แน่น.

แชนสอก น. ขอสอก.

แชบผ้า น. แลบริมผ้า.

แชวด ว. วงไปรอบ ๆ เช่น ไข่บา

แชวดแปล = ไข่บาวงรอบแปล.

โชค ก. โกรธ.

ค

คตคิน ก. คู้คิน.

คนดิบ น. คนยังไม่ได้อว.

ค่นต๋อง ก. ค่นไส้.

คนสาระวก น. คนบ้ำๆบอๆ.

คนหลวก น. คนฉลาด.

ควง น. พวง เช่น ควงชะเง้ = พวงกุญแจ.

ควบ ก. ครอบ.

คว่น น. ห่วงของ, ก. ไช, เจาะ

เช่น คว่นไม้ = ไชไม้.

ควัก น. กระทบ.

ควัด ก. วัด เช่น ควัดคันเบ็ดขึ้น =

วัดคันเบ็ดขึ้น.

คอก น. คุก, เรือนจำ.

ค้อย ว. ทำให้ละเอียดลออ.

คอหอย น. ลูกกะเดือก.

คอเอม, คอออม น. คอพอก.

กะแนง น. ทะลายผลไม้ เช่น กะแนง

บ้ำบาว = ทะลายมะพร้าว.

คัก น. ข้น เช่น ข้นบันได.

คั่น ก. คว่น เช่น คั่นอ้อย = คว่นอ้อย.

คืบ ก. คล้องจอง.

คิ้ว ก. แล่, ขำแหละ.

คิ้ว ก. ผัด.

คางคาว น. ว่านน้า.

คาน ก. สาบาน.

ค่าน ก. เกียจคร้าน.

คาบ น. ม่อ, ครง, หน, คราบ เช่น

กั้นเข้า คาบเดียว = กั้นเข้า ม่อเดียว,

คาบงู = คราบงู.

ค้าย ก. ข้าย.

ค้าว น. บทกลอน.

ค้าว ว. แก่จัด เช่น บ้าม่วงค้าว =

มะม่วงแก่จัด.

ค้ำ น. ทองคำ.

คำ, คำง่า ก. รังแก, ข่มเหง.

กิง น. ตัว, ร่างกาย. ส. เรอ, แก,
เอ็ง, มึง.

กิ ว. งาม, สวย.

กิดยาก ก. หนักใจ, กิดยาก.

กิด ก. ถู, ครูด เช่น เเคะเอาหลังไป

กิดฝา = เเคะเอาหลังไปถูฝา.

กือ น. คุ เช่น กือเวียง = คุเวียง,
คุเมือง. ส. เหมือน, เท่า เช่น กือกัน =
เหมือนกัน.

กือกัน ก. สักกัน, ฤกัน เช่น เอาไม้
กือกัน = เอาไม้สักกัน.

คุบ น. กัดักหนู.

คุม น. บ้านเจ้านาย.

คุ่มไม้ น. พุ่มไม้.

คุย ก. ระบาย เช่น เด็กคุยแม่ = เด็ก
ระบายแม่.

คุ น. โรคหืด.

คุด ก. คุ้ย, คุรูด.

คุบา น. เจ้าอธิการ, คุบา.

เค่ง ว. ตึง, เกร่ง.

เค่า น. อึงอ่า.

เค็น ว. ตกค้าง เหลือ เช่น คนเค็น =
คนชนทาน, (เป็นโสด), ชายของเค็น =
ชายของเหลือ.

เคิบ ว. เคลือบ, ปลอม เช่น หม้อเคิบ
= หม้อเคลือบ, เงินเคิบ = เงินปลอม.

เคียง น. ก้อนเส้าเหล็ก.

เคียน ก. กลิ้ง เช่น สล่าเคียนไม้ =
ช่างกลิ้งไม้.

เคี่ยม ก. เบียดเบียดพ, ระบาย เช่น
เคี่ยมเงินบ่อขๆ = ระบายเงินบ่อขๆ.

เคียว ก. ล้อกัน, หยอดกัน.

เคือเขา น. เถาวัลดี.

เคื่อง ก. แค้น, ทำทาบ.

เคื่อ น. คบเพลิง เช่น ถือเคื่อ = ถือคบ.

แก่ง น. ทะนาน, แกรง, ภาชนะสำหรับ
ตวงเข้ารูปคล้ายกะบุง.

แค้น ว. ทำให้แน่น เช่น มัดแค้นๆ =
มัดแน่น ๆ.

แค้น ว. เล็ก, แกร็น, แคระ.

แค้นหมู น. หนัหมูทอด.

แค้น ว. บาง, ขอบบาง เช่น คนร่าง
แค้น = คนร่างบาง.

แค้น ว. ตี, ตีขึ้น.

แค้น น. กำนัน, แค้น.

โค้ย ก. คู้ย เช่น โค้ยดิน = คู้ยดิน.

โค น. เหยื่อโคต.

โคกู่ น. ตะไคร้น้ำ.

โค้หลับ ก. หาวนอน, ง่วงนอน.

โค้หัว ก. หัวเราะ, อยากจะหัวเราะ.

โค้ฮาก ก. อาเจียน, จะอาเจียน.

ง

งก ว. ทุก เช่น หัวงก = หัวทุก.

งม ว. โค้ง, งุ่ม.

งวนสาร น. ยาพิษ.

งวาย ก. กลับมา, หันมา เช่น งวายปีก
คืนมาเพ้ = กลับพลิกคืนมานี้.

งอน น. ท้ายทอย.

งอม ว. ไม่สนุก, เปลี่ยวใจ, เหงา.

งา น. กิ่งไม้, คาคบไม้.

งาย น. เวลาเช้า.

งาว ว. ไร่, ไร่เก่า.

งำ ว. ค้ำ, ปิดครอบ เช่น ขึ้นงำศีรษะ =
ขึ้นค้ำศีรษะ, งำความไว้ = ปิดความไว้.

งำ ว. ชะโงก.

ง ก. ผลิ.

งว น. ตื่นนุ่น.

งค ว. แปลก, พิศวง, สงสัย.

งุน น. วุ่น.

งบลก ก. พังลง.

งม ว. งอลง.

งจน น. งูแสงอาทิตย์.

งเห่า⁺จ้อง น. งจาง.

งื่อ ก. เหม่อ.

งื่อ ก. มองดู, ชะเง้อดู.

เงินแถบ น. เงินรูป.

เงินบ่าล่าต่ำ น. เงินปลอม.

งีบ ว. ง่อม.

งิ้วว น. เขี้ยว.

เงียดหา ก. พุดถึง.

งั่น ว. แอน.

งั่นแอแต่ ว. งอนขน.

งั๊ป น. ปีกนกของเรือ.

งั้ม น. ง่าม

โงนงน ว. โคลงเคลง, โอนไปมา.

งั้ม ก. ชะโงก.

จ

จกใจ ว. ช้ม, เหงา.

จกตาใส่ ก. เพ่งตามองดู.

จ้งฮ้าย ก. ให้งร้าย, จ้งร้าย.

จกตึง ก. ตอกตึง.

จั่นแจ้ง ก. จันตรอก, จันมุม.

จม ก. จุม.

จ่ม ก. บ่ม.

จ้วง ว. ^{จ้วง}คลั่ง, เพ้อ.

จวดเวลา ก. หมดเวลา, ชวดเวลา.

จ้วน ว. ไม่ได้ขนาด, สั้น.

จ้อ น. ธงมังกร เช่น ธงใช้นำหน้า
ครัวทาน.

จ็อก ก. เชาให้ลักเข้าไป.

จ็อก น. มุม, ซอก.

จ้อง น. ร่ม, ร่มชนิดหนึ่ง.

จ้อง น. ออกไก่เรือน.

จอนนอน น. เตียงนอน.

จ้องไว ก. เห็นขาวไว, รังไว.

จอด น. บัดกรี.

จ๋อน น. สัตว์ ๔ เท้า ชนิดหนึ่งคล้าย

พังพอน.

จอบ ก. หลอกหลวง, ยุให้โกรธ, ยุเหย.

จอม ว. กัด, แดบ.

จอมปลา ก. ตกเบ็ด.

จอย ก. ร้องเพลง.

จอย ว. เล็ก.

จอยว่อง ก. หมดหวัง.

จ๊ะ ว. น่าเกลียด.

จ๊ะใด ว. อย่างไร.

จ๊ะนี่ ว. อย่างนี้, ฉะนั้น.

จะเป้ง ก. จะแต่ง, จะแปลง.

จะไ้มา ก. อย่างมา.

จะหอ ก. จะให้.

จกกะเลอ น. จังเหลน.

จกก่า น. กังก่า.

จกกม ว. จังจก.

จกค่าน น. สะค่าน.

จกโค น. ตะโค.

จกเต้น น. ตักเต้น.

จิง ก. หยุค, ชิง.

จิด ก. นับ, กะ.

จิด ว. ร้าว.

จันทนจิ น. กานพล.

จันทน์บาน น. ดอกจันทน์.

จับแล้ว ว. ครบแล้ว, พอดีแล้ว, ถูกต้องแล้ว.

จา ว. ขรุขระ.

้าง ว. จืด, ้าง.

้างจอย้างซอ น. นักร้อง.

จาตเท็น ว. ใหญ่โต.

จาคัก ว. ถมเถ, มาก.

จาทาราศี น. ชาตาราศี.

จาน น. ชาน, ชานเรือน.

จาน ก. ชำ เช่น จานต้นไม้ = ชำต้นไม้.

จานทำ ก. คิดทำ.

จานหอได้ น. พยายามให้ได้.

จาม ก. ลอง, ทดลอง.

จ่าย ก. ตาก, ผึ่ง เช่น เอาผ้าไปจ่ายแดด

= เอาผ้าไปตากแดด.

จ่ายไป ก. เอนไป, ขาไป, บ่าไป

เช่น ตะวันจ่าย = ตะวันบ่าย.

จ่าย ก. ผัดกับเข้า.

จ่าย ก. สมมุติว่า.

จ่าย น. ขอดักปลา.

จ่าย ก. ประทับตรา.

จ่าย ว. สักครู่หนึ่ง.

จ ว. แหย่ เช่น เอาไม้จิ้ม = เอาไม้
แหย่.

จ ว. ตระหนั.

จ ว. ตุ่ม, รุ่มรุ่มร่าว เช่น จืดอก =
ดอกตุ้ม, สาวจืด = รุ่มร่าว.

จ ว. ชัน เช่น ต่จืด = ต่จืดชัน.

จ น. จืดชนิดหนึ่งคือไอ้โกร่ง.

จ น. เนื้อ, ชัน เช่น จืดหมู = เนื้อหมู.

จ น. เนื้อเค็ม.

จ ว. ด้วย เช่น ไปจวนเขาจืด = ไป
ชวนเขาด้วย.

จิม ก. ลืมรส.

จียอบ น. ต้นไม้ขราบ.

จืด น. จืด.

จ ก. ชี, ไช, แทง, เจาะ.

จ น. ตะกั่ว.

จ ก. ทอด เช่น จืดเนื้อ = ทอดเนื้อ.

จืด ก. จืด.

จืด ก. ยืนอยู่.

จืด ก. หยุดอยู่ประเดี๋ยว.

จืด ก. โทกกัน.

จืด น. บรเพ็ด.

จืด น. ชิงช้า.

จืด ก. ปลอมโยน.

จืด น. ชุม, หมู, พวก.

จืด น. จอมปลวก.

จืด ก. ชุ (ใช้สำหรับ ชุให้ สุนัขกัดกัน
อย่างเดี๋ยว).

จืด ก. ไปหา, ไปสู่.

จุด ก. จุดไฟ, เผา.

๕
จตุ ก. ถึงท.

๖
จตุ ก. ประคบบา.

๖
เจิว ว. เชียว เช่น น้ำเจิว = น้ำเชียว.

๕
เจีย น. นิทาน.

๕
เจือๆ ว. บ่อยๆ.

๕
เจือกเหล็ก น. โช้, เชือกเหล็ก.

๕
เจือใด ว. อย่างใด.

๕
เจือน ก. เอน.

๕
เจือสาต ก. ปุเสื่อ.

๖
เจ็ ว. ต่ำ, เตี้ย, ไม่สูง.

๕
เจิง ก. คัดออก, กระจายออก.

๕
เจิง น. มุม.

๕
เจิงเหนือ ว. เียงเหนือ.

๖
เจ๊วะ ว. ชื่นและ.

๕
แจะ ว. และ, เปียก เช่น แบ่งแจะ =

แบ่งและ, แบ่งเปียก.

๖
แจะ ก. จำแหละ.

๕
โจ้ น. ตัวบึง.

๕
โจ้เข้า ก. สาดเข้า, ผัดเข้า.

๕
โจง ว. ใหญ่, สูง.

๕
โจ้ง ก. โยน.

๕
โจ้น ว. ข้าม, เลยไป เช่น เขียน

หนังสือหน้าหนึ่งไม่หมด ข้ามไปเขียนอีก
หน้าหนึ่ง.

๕
โจ ก. เข้ม.

๕
โจ+๕ ขน ว. ฉุนเฉียว.

๖
โจ้ น. ปี่ชวด.

๖
โจ้ๆ ว. บ่อยๆ, เนืองๆ.

ช

๖
ชลุ้ม ว. มืด, มืดคลุ้ม, พลบค่ำ.

๖
ชวกผ้า ก. ชักผ้า.

๕
ช้วย ก. ล้างหน้า.

๕
ชวะ ก. ล้างสิ่งของ.

๕
ชวาดไฟ ว. หวาดหวัดไป.

๕
ชวน ก. ชาน, ชานไปทั้งตัว.

ชวาบ ว. ตะกละ, สวาปาม.

ชวาม ก. คลำดู.

ชอ ก. ร้องเพลง, ขับร้อง.

ชอน ก. แخم, ซ่อมแซม เช่น ชอน
หลังคาเรือน = แخمหลังคาเรือน.

ช่อนไว ก. วางทับกันไว้, ซ่อนไว้.

ชะ ก. ตี, เขี่ย, ฉะ.

ชะเลียม น. ต้นสะเดา.

ชะหน้า ก. ขาหน้า.

ชด ก. ทิ้ง, ชดไป.

ชำ น. ย่ำ เช่น กุ้งชำ = กุ้งย่ำ.

ชำ น. กรวย, ตะกร้า.

ชาน ก. เหาะ.

ชาว ว. ยี่สิบ เช่น อายุชาวเก๊าปี =
อายุได้ยี่สิบเก๊าปี.

ชาว ว. เอ็ดตะโร, อ้ออ้ง.

ชาหควาย น. บุงก.

ชำ ก. เข็บ เช่น ชำผ้า = เข็บผ้า,

ว. สะบัดอย่าง เช่น ม้าวิ่งชำ = ม้าวิ่ง
สะบัดอย่าง.

ชำ ก. ตามไป เช่น รับชำไปเรื่อย ๆ =
รับตามไปเรื่อย ๆ.

ชิม ก. แخم เช่น ชิมก้า = แخمกล้า,
ชิมเบียด = แخمกะบุง.

ชัว น. สี่เขี้ยวใบไม้.

ช ก. ถู, บัด.

ชไฟ ว. เฉียดไป, หวดหวัดไป.

ชหร น. กรวย เช่น กรวยตวงน้ำมัน.

ชกชก ว. เปียก, ชน.

ชง น. พิณ.

ชุกชู ก. เขย่า.

ชุน ว. เขยิบ, ยื่นออก เช่น พันชุน = พัน
เขยิบ.

ชูปซาบ ก. กะชิบ, กะชิบกะซาบ.

ชุม ก. ขาดทุน.

เชอเล่อ ก. งงไป, แจ้งไป.

เช่า ก. หยุต, พัก.

เช่าะ ก. คั่นหา, เสาะหา.

เช่า็ ก. เอนเอียง.

เช่าียง ก. หมด, สัน.

เช่าค น. สีสแสด, ลายตา.

เช่า่ม ก. บ่น, พุดจาจจาไซ.

เช่าว ว. แหลม, อักทัก, แซ.

เช่า่ว น. กลอนประตุ.

เช่าว๊ว ว. ไต้ง, สูง เช่น ดังเช่าว๊ว=จุมกไต้ง.

เช่าะ น. ชะนางดักปลา.

ไช ว. กร่ำกร่ำ, อดอยาก.

ไชง น. ทิลลับ.

ไช้ง ว. ขาวโง้ง, ขาวโง้ง.

ไชน ก. เบียด, เบียดกัน.

ไชะ ก. ตำเข้า, ซ้อมเข้า, เอาเข้ากลอง

มาทำให้ขาวอีกครั้งหนึ่งเรียกว่าไชะเข้า.

ค

คิน ก. พบ, ปะ, คล.

คอ ว. ก้อน เช่น เข้าคอ=เข้าเบาคือ

เข้าที่ออกผลและสุกก่อนเข้าชะนิตอน.

คอกกา⁺แกค น. ดอกการะเกด.

คอกกา⁺สลอง น. ดอกป๊อบ.

คอกเกดตะหวา น. ดอกพุดซ้อน.

คอกเกียง น. ดอกลำเจียก.

คอกแก้ว น. ดอกพิกุล.

คอกพะยอม น. ดอกพะยอม.

ดอกคำ^{๗๗}บูจิ น. ดอกดาวเรือง.

ดอก^๗ไคยง น. ดอกประยงค์.

ดอก⁺จำยาม น. ดอกบานเย็น.

ดอก^๗จิหุบ น. ดอกขี้หุบ.

ดอก⁺จุ่ม⁺ป่า น. ดอกจัมปา.

ดอก⁺จุ่ม⁺ป่าลาว น. ดอกถันทม.

ดอก⁺จุ่ม^๗ปี่ น. ดอกจำปี.

ดอก^๗จัมพอ น. ดอกหางนกยูง.

ดอก^๗ดาบ น. ดอกหงอนไก่.

ดอกคู้ น. ดอกประคู้.
 ดอกตะล่อม น. ดอกบานไม่รู้โรย.
 ดอกบัวผัด น. ดอกทานตะวัน.
 ดอกบัวหลวง น. ดอกพุทธรักษา.
 ดอกบัวลี น. ดอกมะลิ.
 ดอกบาน น. ดอกบัวสาย.
 ดอกบานเถื่อน น. ดอกกรัก.
 ดอกผักปอด น. ดอกแพงพวย.
 ดอกมะเขือบ้า น. ดอกคำโพง.
 ดอกกราค น. ดอกราตรี.
 ดอกส้มสุก น. ดอกโศก.
 ดอกสะบันงา น. ดอกกะดังงา.
 ดอกหอมไ้ น. ดอกซ่อนกลิ่น.
 ดอกหอมนวต น. ดอกคำตวน.
 ดอกหุ น. ตุ่มหุ.
 ดอกใหม่ น. ดอกชะบา.
 ดอกใหม่ส้อย น. ดอกพู่เรือหงส์.
 ดอกอินเถือ น. ดอกยี่เถือ.
 ดอกเอเอง น. ดอกกล้วยไม้.

ค้อง ว. ผอม.
 คอย น. เขา, ภูเขา.
 ค้อย น. โรคตานชะโมย.
 คะ ก. กะเดาะปาก.
 คัก ก. นิ่งเงียบ.
 คักปึง ว. เงียบฉี่.
 คึง น. จมูก.
 คึงไฟ ก. ก่อไฟ.
 คา, คาง ก. ตระเตรียม, จัดแจง.
 ค้า ก. ดู, ดูร้าย.
 ค้าน ว. ค้อ, ค้อค้าน.
 ค้ามไม้ น. หน้าไม้.
 คิกน้ำ ก. จมน้ำ.
 คินก น. อีฐ.
 คินขอ น. กะเบื่องมุงหลังคา.
 คินดาก น. ดินเหนียว.
 คินไฟ น. ดินประสีว.
 คินส้ม น. สารส้ม.
 คืบ ว. สด เช่น เนื้อคืบ = เนื้อสด, ปลา

คืบ = ปลาสด.

ดัก น. ฎีกา, คำอุทธรณ์, บัทรสนเทห์.

ดัด ก. เตะ เช่น ม้าดัด = ม้าเตะ.

ดัด ว. ดัดจริง ๆ.

ด ว. ดอไม้ไป.

ดูแควน ก. ดูถูก, ดูแคลน.

เดิง น. ระฆัง, กะดิ่ง.

เด็น น. ลาน, สถานที่กว้าง ๆ เตียน ๆ.

เดว ว. หนึ่ง, เดียว เช่น สิ่งเดว = สิ่งหนึ่ง, สิ่งเดียว.

เดิก น. ดึก, เวลาดึก.

เดียด ก. ต่อย เช่น แตนเดียด = แตน

ตอย.

เดียม ว. จักกระจ.

เดียนา ก. ลอยคอในน้ำ.

เดือ น. เดือบ เช่น เดือไก่ = เดือบ

ไก่, เปียะเดือไม้ = ทำเดือบไม้.

เดือเกยง น. มะเดือ.

เดือต ว. เอ็ด.

เดือตนั้น ว. เอ็ดตะโร, อังม.

เดือนเกยง น. เดือนอ้าย.

เดือนเป้ง น. เดือนเพ็ญ.

เดือนออก น. เดือนขึ้น.

เดือนแฮม น. เดือนแรม.

ด

ดักไต น. ดักแก.

ดกสลึง ก. ตกตะลึง.

दन ว. เดียว, โทน เช่น คนदन = คนอยู่แต่คนเดียว.

ดันเขยยะ น. ดันกะบองเพชร.

ดันตุน น. ดันคูน.

ดันบัน น. เต้าปูน.

ดันมะตัน น. ดันกะท้อน.

ดันไม้สลี น. ดันโพธิ์.

ดันไม้ไฮ น. ดันไทร.

^๗ต้วง ว. กะดุกกะดิก เช่น นั้งต้วง = นั้ง
กะดุกกะดิก.

ตวย ว. ตาม, ด้วย เช่น ไปตวยกัน =
ไปด้วยกัน.

ตวยหา ก. ตามหา.

^๕ตวานน น. เมื่อนาน.

ตวย ก. ทำนาบ, ทาย.

^๖ต้อ น. ตุ่มหู.

^๗ต้อ ก. ทอน เช่น ต้อสตาจ = ทอนสตาจ.

^๑ต่อง น. ใจร้าย, ใจโหด เช่น ค้าย๒
ต่อง = ค้าย๒ ใจ. ก. ห่มผ้า เช่น เอา
ผ้าต่อง = เอาผ้าห่ม.

^๒ต่อง ก. ตัด, สะกัด, สลัก เช่น ต่องไม้
^๕ห่อขาด = สะกัดไม้ให้ขาด.

⁺^๔ต่องตง น. ใบพลวง.

^๑ต่อน้ำ น. ท่อน้ำ.

^๒ต้อม ก. รวม, รวบรวม.

^๒ต้อมอาบนา น. ห้องอาบนา.

ตอย น. ลูกตุ้ม.

^๗ต๊ะ ก. แทะต่อง.

ตะก้าม น. ตะโพก.

ตะลาง น. ใต้ถุน.

ตะเหลง ก. จำแลง, แปลง.

ตั่ง น. ม้านั่ง. ก. แทง.

^๕ตั่งอ น. เก้าอ.

^๖ตด ว. แม่น, ถูกตรง, ถนัด.

ตัน ก. เท้า, ท้น เช่น ฮู้ตัน = รู้เท้า,
รู้ท้น.

^๑ตัน ว. แน่น, ตัน เช่น ตันนอกตันใจ =
แน่นนอกแน่นใจ.

^๕ต๊วบอ น. คู่รักของผู้หญิง.

^๕ต๊วแม่ น. คู่รักของผู้ชาย.

^๕ต๊วหาญ น. ตั้วราน.

^๑ต่า น. ครั่ง, คราว.

ต่าง ก. บรรทุก.

^๒ต่าง น. มั่นสำปะหลัง.

⁺ต่าง น. กะบุง, ถัง.

ต่างครว ก. บรรทุกของ.

ตาต น. ก้น, เครื่องรองก้นภาชนะ เช่น

ใส่ตาตต่างใหม่ = ใส่ก้นถังใหม่.

† ต่าตั้น น. ตาคุ่ม.

ตาบ ก. แฝ่ เช่น ตาบคำห้อยบาง = แฝ่
ทองให้บาง.

† ต่าฝง บ. ข้างตลิ่ง.

† ต่าโมด น. ตาโต.

† ต่าลาบ น. ลานนวดเข้า.

† ตาล่าว น. ตาเหล่.

† ต่าว ก. ล้ม.

† ตาวันแสง น. เวลาเย็น.

† ต่าวา ว. ส่วนว่า, ถ้าวา, แม้วา.

† ตาแสง น. ตาข่าย.

† ต่าหนด น. ตำรวจ.

† ตี ก. ตะครูป, จับ เช่น แมวตีหนู =
แมวตะครูปหนู.

† ติกๆ ว. เรื่อยๆ เช่น เเค่ไปติกๆ =
เค่ไปเรื่อยๆ.

† ติน น. ช้น, ก้อน เช่น เนื้อตื้นหนึ่ง =

เนื้อช้นหนึ่ง.

† ติว ก. หิว.

† ตี ก. แหวก เช่น ตีหญ้าหาของ = แหวก
หญ้าหาของ.

† ตีกา ก. ประทับตรา, ตีตรา.

† ตันตัง น. เท้าถีบ เช่น เอาตันทัง = เอา
เท้าถีบ.

† ตีเต็น ก. ตักเตือน.

† ตีลูกก๊วย ก. ชกมวย.

† ตัก ว. ถัง, บัง เช่น หย่งน้ำตักทราย =
หย่งน้ำถังทราย, ตักตัก = ตักบัง.

† ตัง สัน. ทัง เช่น ปันตังปี = ปันทั้งปี.

† ตัด ก. ปิด เช่น ตัดปากหม้อ = ปิดปาก
หม้อ.

† ตังมวล สัน. ทังมวล.

† ตังวัน สัน. ทุกวัน, ทังวัน.

† ตัก น. ตัวตัก.

† ตักกม น. ตัวตักชนิดกลม, ใส่เคื่อน.

† ตักเตา น. กังก้อ.

ตกแบบ น. ตัวตักชนิดแบน.

ตุน น. ทุน เช่น ลงตุนกำ=ลงทุนกำ.

ตุน ก. ดึง, ทึง เช่น ตุนหญ้า=ดึงหญ้า, ทึงหญ้า.

ตุน ก. คลี่ เช่น ตุนผ้า=คลี่ผ้า.

ตุนเกา น. ทุนเดิม, ทุนเก่า.

ตบ ก. กะทบ.

ตอเซอะ ก. ตุก.

ตุ น. พระภิกษุสงฆ์.

ตุ้ม ก. ทึง, หุ้ม เช่น เอาของไปตุ้ม=เอาของไปทึง.

ตุ้ม ก. หุ้มผ้า, คลุมผ้า เช่น หนาวต้อมตุ้มผ้า=หนาวต้อมหุ้มผ้า.

ตุ้มงาไหว น. เครื่องดักปลาคล้ายไซ.

ตุ้มพัวะ น. แผลพุพอง.

ตุ้มไว ก. พะยุงไว.

ตุ้ย ว. อ้วน.

ตุ้ยป ว. อ้วนท้วน.

ตุ้หลวง น. เจ้าอธิการ, สมภาร.

ตุ ก. ทำให้ตาขด้วยเวทมนตร์.

ตุ+ตุ ส. พวกเรา, ตู.

ตุบ น. กะท่อม, โรงเตี้ยๆ.

เตี ก. ร้อ, ทำลาย เช่น เตีเอือน=ร้อเรือน.

เต็ก ก. กด เช่น เต็กห่อแน่น=กดให้แน่น.

เต็กปุดเต็กแมน ก. ว่าซากสอนซาก.

เต็ง ก. ทับ เช่น เอาไม้เต็งกะดาชไว้=เอาขวานทับกะดาชไว้.

เต้ย ว. ขาน, หย่อนขาน เช่น นมเต้ย=นมขาน.

เต้ย ว. ขีด เช่น น้ำลายไหลเต้ยๆ=น้ำลายไหลขีดๆ.

เต๊ะ ก. เปรียบ, วัดระยะ เช่น ขับไก่มาเต๊ะกันกอย=จับไก่มาเปรียบกันดู.

เตา น. ตะไคร่น้ำ, เทา.

เต้า น. กบ เช่น เต้าไม้=กบไสไม้.

เต้าตัน ว. เท้าทุน เช่น ขายไปเต้าตัน=ขายไปเท้าทุน.

เตาะต้นผม ก. ก้นต้นผม.

เต้าฮื่อ ว. เท้าไร.

เต็ก ก. อิง.

เต็ก ก. กัดกัน.

เต็กผัก น. ร่องผัก, แปลงผัก.

เต็ง ก. ถึง.

เต็งเหล้า ก. เม้าเหล้า.

เต็น น. ที่รับแขก.

เตียนแซ่, เตียนซอชง น. รูปซอชง.

เตียม ก. เปรี๊ยะบ, เท้าเทียม เช่น บั

เตียมเปอน=ไม่เทียมเพื่อน.

เตียว ก. ข้าง, เดิร, เที้ยว เช่น อ้าย

น่อยเตียวมานี้=อ้ายหนูเดิรมานี้.

เตียว น. กางเกง.

เตอ น. ที่, หน เช่น เตอหนึ่ง=ที่หนึ่ง, หนหนึ่ง.

เตอม ก. เต็ม.

เต่งขวา น. แดงขวา.

เต่งลาย น. แดงไทย.

เตئنสังฆ์ น. อาสน์สงฆ์, แท่นสงฆ์.

เต๊บ ว. มิดชิด.

เต้ม ก. เขียน เช่น เต้มหนังสือ=

เขียนหนังสือ, สล่าเต้ม=ช่างเขียน.

เตว ก. ละลาย.

เต๊วๆ ว. บ่อยๆ เช่น ไปเต๊วๆ=ไปบ่อยๆ.

โตก น. ส้ารับใส่กับเข้า, ขันเข้า.

โต้ง น. ทุง, ทุงนา.

โตئن ก. คลื่นไส้.

โตะ ก. ขอ, ขู เช่น โตะเด็กห่อชกกัน=ขูเด็กให้ชกกัน.

โตฮั่ว ก. พังรว.

ถ

ถง น. ถุง.

ถสอง ก. กรอง เช่น ถสองน้ำ=กรองน้ำ.

ถึ น. อุบาย.

ถึ^๖กำมะถั น. ชามสังกะสี.

ถึ^๖แบน น. จาน.

ถึ^๖ก ก. เท เช่น ถึ^๖กน้ำเห็บ=เทน้ำเสีย.

ถึ^๖ด^๖ถึ^๖ ก. กะถึ^๖ เช่น ถึ^๖ด^๖ถึ^๖
เข้ามา=กะถึ^๖เข้ามา.

ถึ^๖ด^๖น ก. ถึ^๖ด^๖รูป.

ถึ^๖บ ว. ชั้, ชั้ถึ^๖ยกำ เช่น ถึ^๖กพุ
ถึ^๖บ=ถึ^๖กพุชั้.

ถึ^๖บ^๖ว ว. ชั้เจนน.

ถึ^๖ ก. ถึ^๖ก, ถึ^๖ก.

ถึ^๖ด^๖น น. ถึ^๖ด^๖ส.

ถึ^๖ น. ตรา.

ถึ^๖ว ว. รุ่^๖น^๖น^๖ (ใช้สำหรับสัตว์) เช่น
จว^๖ถึ^๖ว=จว^๖รุ่^๖น^๖น^๖.

ถึ^๖บ น. ฝาเรือนที่สานด้วยไม้ไผ่และกร
ด้วยตองไม้ไผ่จริง.

ถึ^๖เข้า น. ฉางเข้าที่ทำชั่วคราว.

ถึ^๖บ ก. ถึ^๖บ เช่น ถึ^๖บทราย=ถึ^๖บทราย.

ถึ^๖ ก. ถึ^๖.

ถึ^๖ะ^๖น^๖ง^๖ม^๖ง, ถึ^๖ก ก. ถึ^๖ก
(ถึ^๖ก^๖เพิง^๖โล^๖หิต^๖ออก^๖ซิป^๖).

ถึ^๖ะ^๖ ก. ถึ^๖ร^๖ง^๖ท^๖ง เช่น ถึ^๖ะ^๖เส^๖ย^๖ก^๖น^๖จ^๖ง
ค^๖อ^๖ย^๖ไ^๖=ถึ^๖ร^๖ง^๖ท^๖ง^๖เส^๖ย^๖ก^๖น^๖จ^๖ง^๖ค^๖อ^๖ย^๖ไ^๖.

ถึ^๖ก ก. ถึ^๖.

ถึ^๖บ น. งบ, แผ่น.

ถึ^๖ม^๖ค^๖อ^๖ย น. ถึ^๖ม^๖เขา.

ถึ^๖ย^๖น น. ถึ^๖ม (ใช้พะเพาะเหล็กมีคม
เช่นมีด).

ถึ^๖ย^๖ว ว. ถึ^๖ย^๖ เช่น เหลาไม้^๖หือ^๖ถึ^๖ย^๖=
เหลาไม้ให้^๖ถึ^๖ย^๖.

ถึ^๖ก ก. ถึ^๖.

ถึ^๖ด^๖ ก. ถึ^๖ย^๖เข้า^๖ไ^๖.

ถึ^๖ว ว. รุ่^๖น^๖, รุ่^๖น^๖น^๖ (ใช้สำหรับเด็ก
อายุยังไม่ถึง ๒๐ ปี).

ถึ^๖ะ^๖ ก. ถึ^๖ก เช่น ถึ^๖ะ^๖ห^๖ญ^๖=ถึ^๖ก^๖ห^๖ญ^๖.

ท

๗
ทอก น. เงินเจอปน, เงินเก็สแดง.

ทะลง ก. ทรง, แต่งตัว.

ทะลาย น. สัตว์ชนิดหนึ่ง ที่เรียกว่า
เนื้อทราย.

ทาน ก. กร้าม, กลัว.

๙
ที น. น้ำประสาน เช่น เอาที่มาจอตคำ
=เอาน้ำประสานมาประสานทองคำ.

เทิง น. เพดาน, ข้างบน.

๙
โท ก. ทา เช่น โทนํมน=ทานํมน.

๙
โทก น. รู, โพรง, โพรงที่ลึกเข้าไป.

น

๙
นกกัณปุด น. นกกะปุด, นกกด.

๙
นกก้าแก น. นกพิลาป

๙
นกกาบ้า น. นกตีทอง.

๙
นกกู้ตั้น น. นกโพระดก.

๙
นกกวาก น. นกเขวก.

๙
นกเขยน น. นกกระเรียน.

๙
นกกอง น. นกกะสา.

๙
นกกอก น. นกกระจอก.

๙
นกกู่ตุง น. นกกระทง.

๙
นกกเต้ น. นกกระทอยตัว.

๙
นกกบอเฮย น. นกดูเหว่า.

๙
นกปะตา น. นกกะทา.

๙
นกกิปดะลิ้ว น. นกชนิดหนึ่งคล้าย
นกกะหรอด ขนที่มันสีแดง ที่หัวมีขน
คล้ายหงอน.

๙
นกกูปัตต น. นกที่ดื้อ.

๙
นกมะเห้ น. นกกะโน.

๙
นกเถ น. นกแก้ว.

๙
นกเอียงคำ น. นกขุนทอง.

๙
นกแอ่นแวน น. นกแอ่นลม.

๙
นวล ว. อ่อน, นุ่ม.

๗
น็อก ก. กะตุก.

น้อย น. เรียกคนที่สกจากเณร.

นักก่อ ว. นักหรือ เช่น ดินักก่อ=ดีนักหรือ.

นักแก ว. เต็มที่ เช่น จ้อยนักแก=เล็กเต็มที.

นั่ง น. ข่ายสำหรับดักสัตว์.

นั่งขัดสวาย ก. นั่งขัดสมาธิ.

นั่งม่อแม่ ก. นั่งพับเพียบ.

นั่งหย่องเขาะ ก. นั่งยองๆ.

นากอย ก. นาคู.

นางไม้ น. กิ่งไม้ (กิ่งที่แยกออกจากลำต้นเรียกว่านางไม้ กิ่งที่ออกจากนางไม้เรียกว่ากิ่งไม้)

น้ำจาย น. น้ำเขย, น้ำขาย.

นายฮ้อย น. หัวหน้า, นายร้อย.

น้ำยง น. น้ำสะใจ, น้ำหญิง.

น้ำเยยะ ก. น้ำท่า.

น้ำ ก. ยัด, ชก เช่น เอาหมัดน้ำหน้า=เอาหมัดยัดหน้า.

น้ำกลั่น น. น้ำหอม.

น้ำเข้ามวก น. น้ำขาวเข้า, น้ำแซ่เข้า (เข้า เหนียว ก่อนจะนั่ง ต้องเอาน้ำ แซ่วุ่นานๆ น้ำที่แซ่นั้นเรียกว่าน้ำเข้ามวก).

น้ำค น. ถังน้ำ.

น้ำต่น คนโตน.

น้ำถูง น. ครุฑก้น.

น้ำโบย น. กระบวย.

น้ำปะตา น. ปรัต.

น้ำผ่า น. พันทาง เช่น ใ้่น้ำผ่า=ใ้่น้ำพันทาง, คนน้ำผ่า=คนครึ่งชาติ.

น้ำพิกคำ น. น้ำพริกเผา.

น้ำย้อย น. เขิงขาย.

นิ้วไข น. นิ้วหัวแม่มือ.

น็ด ก. รัด เช่น น็ดเสือ=รัดเสือ.

นุน ว. ดอ เช่น คนนุน=คนดอ.

เนื้อ ก. นะ เช่น อยู่เนื้อ=อยู่นะ.

เ็นง ว. เอน เช่น ต้นไม้เ็นง=ต้นไม้เอน.

เนียน ว. เร็ว.

แน น. ปี่ชะวา. ก. เล็ง เช่น แนให้
 ดังจะปาถูก = เล็งให้ดังจะปาถูก.

แน น. ขอดพลู (คือขอดที่ใช้ทำพันธุ์).
 ไน ก. ละลาบ, น่าย, เป๋อ.

บ

บง ก. เพาะ เช่น บงผัก = เพาะผัก.

บวก น. บ่อล่อปลา.

บ่วง น. บ่วง เช่น บ่วงดักสัตว์ = บ่วง
 ดักสัตว์.

บวม ก. บวบสลาย, บุ่ม.

บ่อ ก. ไม่, ไม่มี.

บ่อ สัน. หรือ, ไหม เช่น ได้บ่อ = ได้
 หรือ? ได้ไหม?

บอกควั่น, บอกถบ น. ประทัด.

บอกชอ น. หีบเสียง.

บอกตำหมาก น. ตะบันหมาก.

บอกไฟ, บอกไฟชน น. บ้องไฟ.

บอกไฟดอก น. ดอกไม้ไฟ.

บอกไฟดาว น. พลุ.

บอกไฟเตียน น. ไฟพะเนียง.

บ่อกุ่ม ก. ไม่ครบ, ไม่คุ้ม.

บ่อง ก. บ่ง, เจาะ เช่น บ่องหนาม =
 บ่งหนาม, บ่องหู = เจาะหู.

บ่อน น. ลานกว้างๆ, ที่เล่นการพนัน.

บอนแบ้ว น. อุตพิศ.

บ่อปอ ก. ไม่ครบ, ไม่พอ.

บ่อมึง ก. ไม่ระวัง.

บ่อเยยะมันเตยก้า ก. ไม่ทำมันเทียวละ.

บ่อหัน ก. ไม่เห็น เช่น บ่อหันจักเตื่อ =
 ไม่เห็นสักที.

บ่อฮู้ ก. ไม่รู้.

บ้า น. ลูก, ผล, ฝัก, ก้อน. ส. มึง,
 อ้าย, เอ็ง.

บาก ก. ถาก, ถากให้กว้างออก เช่น

บากไม้ = ถากไม้

บ้าก้วย น. ผลฝรั่ง.

บ้าก้วยเต็ด น. ผลมะละกอ.

บ้ากวด น. มะขวิด.

บ้ากือ น. ผลทับทิม.

บ้ากอก น. มะกอก.

บ้าเกียง น. ส้มเกลี้ยง.

บ้ากะหนัด น. สับปะรด.

บ้าขิง น. สลัด.

บ้าข้าง น. มะกา, ลูกข้าง.

บ้าขาม น. มะขาม.

บ้าขุด น. มะกรูด.

บ้าเชอป่า น. ลูกลำโพง.

บ้าเชอบ น. มะอึก.

บ้าเชอฝอย น. มะเขือเปราะ.

บ้าเชอมัน น. มะเขือมอญ.

บ้าเชอสม น. มะเขือเทศ.

บ้าเชอห้ามา น. มะเขืองาช้าง,

มะเขือเผาะ.

บ้าไข่ง น. ลูกพรุนชนิดใหญ่.

บ้าค้อนก้อม น. ฝักมะรุม.

บ้าคอแลน น. ผลตะคร้อ.

บ้าคำ, บ่านับ น. ประคำ, ลูกประคำ.

บ้าแคว้งกุลา น. มะเขือพวง.

บ้าแคว้งขม น. มะแว้ง.

บ้า้ง ก. บั้น เช่น มีดบ้า้ง = มีดบั้น.

บ้าเงาะ น. ลูกเงาะ.

บ้าแง, บ่าบาง น. ส้มเขียวหวาน.

บ้าจุมปู น. ลูกชมพู่.

บ้าชัก น. ลูกประคำดีควาย.

บ้าคาย ว. เปลา ๆ เช่น ห้อบ้าคาย =
ให้เปลา ๆ.

บ้าต้อ น. ตะคร้อ.

บ้าต้อม น. ลูกกะดุม.

บ้าตัน น. ลูกพุทรา.

บ้าตันขอ น. ลูกเลียบเหี้ยขว.

บ้าตากบ น. ลูกตะขบ.

บ้าตาเสือ น. ลูกข่อย.

บ้าตัน น. ผลกะท้อน.

บ้ำต^๑ น. ประตู่.

บ้ำเตา^๑ น. แตงโม.

บ้ำเตง^๑ น. ผลเตง.

บ้ำเตงขี้ไก่^๑ น. แตงกวาง.

บ้ำเตงซัง^๑ น. แตงร้าน.

บ้ำเตงลาย น. ผลเตงไทย.

บ้ำถวน้อย^๑ น. ถั่วลิ้นเตา.

บ้ำถั่วเลียน^๑ น. ผลทุเรียน.

บ้ำนอย น. ลูกบวบ.

บ้ำนยะ น. ลูกสมอ.

บ้ำนาว น. มะนาว.

บ้ำนา^๑ น. ผลน้ำเต้า.

บ้ำบอง^๑ น. บ้ากาม.

บ้ำบ้ำ^๑ น. ลูกสะบ้า.

บ้ำบาว^๑ น. มะพร้าว.

บ้ำบาวบันล้า^๑ น. ลูกอินทผลัม.

บ้ำป็น น. มะตูม.

บ้ำแปบ น. ถั่วแปบ.

บ้ำพา น. ก้อนหิน.

บ้ำผาง น. มะปราง.

บ้ำแผว ก. ไม่ถึงเสียแล้ว.

บ้ำฟักแก้ว^๑ น. ฟักทอง.

บ้ำฟักหม่น^๑ น. ฟักเขียว.

บ้ำไฟ น. มะไฟ.

บ้ำม่วง น. มะม่วง.

บ้ำมวนก้า^๑ ก. ไม่มีวันละ.

บ้ำม้ง^๑ น. ไม่ระวัง.

บ้ำมุด น. ลูกตะมุด.

บ้ำย ว. เหลื่อมกัน เช่น ดีฝาบ้ำยกัน =

ดีฝาเหลื่อมกัน.

บ้ำล้าโย น. ผลล้าโย.

บ้ำลิตไม้^๑ น. ฝักเพกา.

บ้ำว น. ชายหนุ่มที่ยังไม่มีภรรยา.

บ้ำโว^๑ น. มะงั่ว.

บ้ำหน่อແໜ້ນ^๑ น. ผลน้อยหน่า.

บ้ำหนว^๑ น. แห้ว.

บ้ำหนุน น. ลูกขุน.

บ้ำห้ำ^๑ น. ผลหว่า.

บ้ำหึ่ง น. ลูกพรวนชนิดเล็ก.

บ้ำเหียงแยง น. ลูกน้อยโหน่ง.

บ้ำเหิน น. ผลสมอพิเภก.

บ้ำโห้ง น. ลูกละหุ่ง.

บ้ำโอ น. ผลส้มโอ.

บ้ำเฮง น. โรคมะเร็ง.

บ้ำเฮ้ น. แร่ต่างๆ (เช่นแร่เหล็ก, แร่ดีบุก).

บั้ง น. ค้างคาวแม่ไก่.

บีดเคี้ยว ว. ประเคี้ยวเคี้ยว.

บีดหนึ่ง ว. สักครู่หนึ่ง.

บีด ก. คว้าน, เปิด เช่น บีดฮือกว้าง =

คว้านรูให้กว้าง.

บีน ก. แตก, พุ่อก เช่น ตุ่มบีน = ตุ่ม
แผลแตก, บากบีน = ปากแตก, ปากเจ่อ.

บู, บูน ก. แหกไป, แตก.

บุง น. กะบุง.

เบบ ว. บุบ, ชุบเข้าไป เช่น ชันเบบ =
ชันบวบ.

เบาะม้า น. อานม้า.

เบิน น. บาน, ผาย เช่นกะโถนปาก
เบิน = กะโถนปากบาน, กะโถนปากแตร.

โบะ ก. ผ่า เช่น โบะไม้ = ผ่าไม้, โบะ
หลัว = ผ่าฟัน.

ป

ปก ก. ยก (ใช้ ฉะเพาะยกเสาขาวๆ

เช่นปกเสาลงหลุม = ยกเสาลงหลุมทำ

นั้น ถ้ายกของอื่นเช่นยกโต๊ะ ก็ใช้ว่า

ยกเหมือนกัน).

ปั้ง ก. งอก, ผลิ เช่น ไม้ปั้งใบ = ไม้

งอกใบ.

ป็น ก. ปล้น.

บ่อ น. พ่อ.

บ่อ ก. พอกพูน.

บ้อง น. หน้าต่าง, ปล่อง,

บองหอง ว. แสงอน.

บอเฒ่า น. ตา (พ่อของแม่).

บอณา น. พ่อเลี้ยง.

บอเมย น. พ่อตา.

บอเลียง น. หมอ, แพทย์.

บอเสียว น. เพื่อนของพ่อ.

บอหม้าย น. ผู้ชายที่ภรรยาตาย.

บอหลวง น. ผู้ใหญ่บ้าน.

บอฮุย น. บู่.

บอฮ้าง น. ผู้ชายที่หย่ากับภรรยา.

บอเฮือน น. ผู้ชายที่มีภรรยาแล้ว,
พ่อบ้าน.

ปะก้อ ก. พบหรือไม่? พบไหม?

ปะจ้องปะแจ้ง ก. เต็มห้องแห่.

ปะลุ่นปะจุ่น ว. พระรุพระรัง เช่น หอบ
ของปะลุ่นปะจุ่น = หอบของพระรุพระรัง.

ปะเล็ด ก. พลาด เช่น พุดปะเล็ด
= พุดพลาด.

ปะอยู่ ก. พิงอยู่, พาดอยู่ เช่น ปะ

อยู่ที่ต้นไม้นั้น = พิงอยู่ที่ต้นไม้นั้น.

บักกะตึก ก. หกคะเมน.

บักขวิดตึก ก. ล้มแผ่ลง.

บึง ก. พัง เช่น ตลิ่งบึง = ตลิ่งพัง.

บึง ก. พัง เช่น อย่าบึงปะเล็ด =
อย่าพลั้งพลาด.

บึงเอก น. ฝาน้ำ.

บดกับไฟ ก. จี้ดไม้จี้ดไฟ.

บดบัว ก. ปฏิบัติ, รักษา เช่น บดบัวไข
= ปฏิบัติไข, รักษาไข.

บดพาก ก. พลัดพราก.

บ้น ก. พัน เช่น เถาวัลลบบ้นไม้ =
เถาวัลล์พันไม้.

บ้น ก. บ้น, แบ่งบ้น.

บ้นจิก ก. ประจักษ์.

บ้นบุถิ ก. มวนบุหร.

บ้นมอ ก. เปลี่ชนเวอร์.

บบ น. สมุด เช่น บบหนึ่งเล่ม = สมุด
หนึ่งเล่ม.

ปา ก. พา เช่น ปาไปแอ่ว = พาไปเที่ยว.

^๒ปาก ว. กะจ่าง.

ปากต้าง น. ที่แบ่งน้ำ (เรียกสำหรับแบ่งน้ำเข้าในนา).

ปากน้ก ก. พุดมาก.

+ ปากัน น. ปลาชะโด.

+ ปาเกิด น. ปลาแขยง.

+ ปาขาว น. ปลาตะเพียน.

ปาง น. ขวด.

+ ปาง น. ที่ปักกลางป่า ซึ่ง ทำขึ้น ในเวลา
เดินทางชั่วคราว.

ปาด ก. ตัด, เชือด เช่น เอาไม้

ปาด = เอาไม้ตัด.

+ ปาเตาะ น. ปลาเทโพ.

^๒ปาน ก. ถม, ถมดินกันน้ำไว้ไม่ให้ไหลไป.

^๗ปาน น. บัวเผื่อน.

+ ปาน น. ปาน (ผิวเนื้อที่เป็นสีดำหรือ
แดงอยู่ตามตัว). ว. เหมือน, คล้าย

เช่น ปานกัน = เหมือนกัน.

+ ปาปาน น. ปลาสลด.

+ ปาเบา น. ปลาน้ำเค็ม.

+ ปาผาก น. ปลาลิ้นหมา.

+ ปาฝา น. ตะพานน้ำ.

+ ปาม ว. ฟกซ้ำ.

+ ปาย น. ปลาช เช่น บนบ้ายไม้ = บน
ปลาชไม้.

ปาว ก. พะยุง, ผ่อนลง.

^๒ปาว น. แผลเป็น.

+ ปาสะเด็ด น. ปลาหมอ.

+ ปาสะลาก น. ปลากระตี่.

+ ปาสะวาย น. ปลาสาบ.

+ ปาหลาด น. ปลาหลด.

+ ปาหลิม น. ปลาช่อน.

+ ปาเหยียน น. ปลาไหล.

+ ปาแห่งเซียงราย น. ปลาช่อนแห่ง.

+ ปาแอ็บ น. ปลางบ.

ปาเฮียว, ปาจา น. ปาชา.
 ปัก ก. กลับ, พลิก เช่น ปักคิง =
 กลับตัว, พลิกตัว.
 ปิง ก. ทด, ทำให้มาก เช่น ปิงน้ำเข้านา
 = ทดน้ำเข้านา.
 ปิง น. ปลิง.
 ปิด น. ดินสอดำ.
 ปิดเตาะ น. พุดอ, ต้นพุดอ.
 ปิดปิวแดง น. เจตมูลเพลิง.
 ปิน ก. พลิก, กลับ เช่น ปินแผ่นดิน =
 พลิกแผ่นดิน.
 ปินจะล้นหัวหอม ก. หดกะเมน.
 ปิว ก. ผลไม้ที่ถูกแมลงเจาะ.
 ปิว ก. ปลิว.
 ปิ น. ปิ, ปลี, ทะลาย.
 ปิยาย น. พี่เขย, พี่ชาย.
 ปิไฉ้ น. ปิหวด.
 ปิเบา น. ปิฉลุ.
 ปิย น. ปิชาล,

ปิเมา น. ปิเถาะ.
 ปิสี่ น. ปิมะโรง.
 ปิไส้ น. ปิมะเส็ง.
 ปิสะง่า น. ปิมะเม็ช.
 ปิเม็ด น. ปิมะแม.
 ปิสัน น. ปิวอก.
 ปิเล้า น. ปิระกา.
 ปิเส็ด น. ปิจอ.
 ปิไก้ น. ปิกุน.
 ปิก ว. ทับ, โง่.
 ปิง ก. แตกกกระจาบ.
 ปิด ก. งัด.
 ปิด ก. เปิด เช่น ปิดผ้า = เปิดผ้า.
 ปิน น. พัน เช่น ปินเขื่อน = พันเรือน.
 ปินตะลาง น. ไต้ถุน, พันลาง.
 ปินบ่าเต็บ น. ปินแก้ป.
 ปินพอง น. ปินลูกซอง.
 ปินไฟ น. ปินคาบศิลา.
 ปิโอ ก. ขว้าง, ปา.

บุ ก. ฟุ้ง เช่น บุ่งหอก = ฟุ้งหอก.

ปด ว. ขาด.

ป็น น. ส่วน.

บุ, ป็น ว. โน้น, โพน.

บุ น. ท้อง, กะเพาะอาหาร.

บุหลวง น. พุงโต.

ป น. พล.

บุ ว. ตัวผู้ เช่น จั๋ว = จั๋ว.

บุ ก. ปุ เช่น ปุสาด = ปุสือ.

ปดนา ก. พันนา.

ป็น น. ปุณ.

บุเมย น. กะเทย.

ปเลย น. ไพล.

เบิง ว. เพ็ญ, วันเพ็ญ.

เบิง ว. สว่าง, แจ่ม, สุกใส.

เบนเกยว ก. ตะกรวัก.

เบนคิง ก. น้ำเกลียด.

เบนตวบอดิ ก. หึงมีตุ.

เบอเลอะเบอเตอ ว. ถมไป.

เปาะ ก. รวมกัน.

เปาะ น. ตะกร้า.

เปิง ก. เพาะ.

เปิง ก. อาศัย, พัง.

เปยะ ก. ให้อ.

แป น. แพ เช่น คนล่องแป = คนล่องแพ.

แป ก. ไขว้ เช่น แป้แขน = ไขว้แขน.

แป ก. ชะนะ.

แป ก. แปล เช่น แป้นั่งสือ = แปล

นั่งสือ.

แปึง ก. ทำ, แปลง.

แปด ก. ทา, บ้าย.

แปด ก. หลีก, พลาด, ผิด เช่น ตอก

แปด = ตอก พลาด, แปดน้อย = หลีก

น้อย, ยิงแปดไป = ยิงผิดไป.

แปน น. ไม้กะดาน.

แปนมื่อ ก. หางมื่อ, แบมื่อ.

แปบ ว. แบน.

แปม น. ไม้ขีดไฟ.

แปะ ก. เชื้อ.

แป๊ะ น. แปะ.

โป ก. เพิ่ม.

โป๊ น. ปูน้ำมัน, หีบ, ลังไม้, ลังน้ำ.

โป้ง น. หัวผักต่างๆ.

โปด ก. ขาด, พัง.

โป๊ย ก. เปลือกกาย.

โป๊, โฟ ก. ไป.

ผ

ผก ก. แอบดู, ชุ่มดู.

ผ่ง ว. โปร่ง, ปรุโปร่ง.

ผ้ง น. รังมดใต้ดิน.

ผดขุ่น ก. งอกขึ้น, ผุดขึ้น.

ผดจืด ก. ไล่ลงมา.

ผ่อ ก. ดู.

ผ่อกำตู ก. ดูสักที.

ผ่อย ว. กรอบ, เปราะ.

ผะ ก. หวาน เช่น ผะโง้ง = หวานไป.

ผะจัน⁺ ว. ประจาน เช่น เขี่ยผะจัน
= ทำประจาน.ผะเจ้า^๑ น. พระพุทธรูป.ผะตั้นเฮือ^๒ น. ประทุนเรือ.

ผะนัง น. ทำนบ.

ผักกะป็น น. ผักคั้นไข่.

ผักกัณณิน น. ผักกะถิน.

ผักขควาย^๓ น. ผักตั้งโอ.

ผักเคบ น. ผักตำลึง.

ผักจี น. ชีหว่า.

ผักทอดยอด น. ผักบุ้ง.

ผักปอด น. ผักแพงพวย.

ผักปลิง น. ผักแกล, ขำพลู.

ผักเปี้ยว^๔ น. ผักแพว.

ผักเผ็ด น. ผักคราด.

ผักหนอก น. ผักบัวบก.

ผักหนอง น. ผักกะเจด.

ผักหละ น. ผักชะอม.

ผักอ้อม น. ใบมะรุ (ไข่พะพาใบ
และดอก ถ้าผักเรียกว่า บำค้อนก้อม =
ผักมะรุ).

ผักฮากก้วย น. ผักกะสัง.

ผัก ก. หมุน.

ผักมนจัน ๆ ก. หมุนตืด ๆ กัน.

ผักกอบ น. เบาะ (เบาะสำหรับเด็กนอน).

ผักัง น. ผ้าม่าน.

ผางต้น น. โกรนม้า.

ผางผะตืด น. ประทีป (จานทำด้วย
ดินใส่น้ำมันและไส้ ใช้ ตามประทีปใน วัน
วิสาขบูชา.

ผาเงิบ น. เงื่อมเขา, เงื่อมหิน.

ผ้าตวบ น. ผ้าห่มนอน.

ผ้าตอง น. ผ้าห่ม.

ผ้าตอย น. ผ้านุ่ง.

ผ้าตุ้ม น. ผ้าสะไบเฉียง.

ผาธะนา ก. ปรารถนา.

ผาบ ก. ปราบ, ปราบปราม เช่น

ผาบหื้ออยู่ = ปราบให้อยู่.

ผาบแป ก. ปราบชนะ เช่น ผาบ

จนแป = ปราบจนชนะ.

ผาม น. ปรำ.

ผาย ก. กระจาย.

ผ้าส้าง น. ผ้าเช็ดหน้า, ผ้ามี่รูป
สี่เหลี่ยม.

ผ้าหยอก น. ผ้าขรว.

ผัดกั้น ก. ทะเลาะกัน.

ผัว ก. ตันออก, ออกได้ เช่น ปิดไหป่า
แตก ผัว = ปิดไหปลาร้า มี กลิ่น ตัน ออก
มาได้.

ผีกะ น. ผีปอบ.

ผิกัน น. ผิด.

ผึงอกฮุง, ผือฮุม น. สายรุ่ง, รุ่งกิน
น้ำ เช่น ผึงอกฮุงกินน้ำ = รุ่งกินน้ำ.

ผึงสาว น. ผีฟุ้งไต่.

ผือ ว. ปรือ เช่น นกบินผือ = นกบินปรือ.

ผู้จุด ว. หนุน^๕ขึ้นมา, ตั้ง^๕ขึ้นมา เช่น
ผู้จุด = ฝืน^๕ขึ้นมา.

ผู้ย ก. ไปรย เช่น ผู้ยเข้า = ไปรยเข้า.

ผู้ ก. พ้น เช่น ผู้^๕นำ = พ้น^๕นำ.

ผู้เยน น. ใน (ในสำหรับ^๕บัน^๕ฝ่าย และ
ไหม).

ผู้แว ว. ถึง เช่น ไป^๕ผู้แว = ไป^๕ถึง.

ผู้เิก ว. โห้ เช่น หน่อ^๕กัน^๕ผู้เิก = หน่อ^๕
กัน^๕โห้.

ผู้เิด ก. ไปรด เช่น ผู้เิดสัตว์ = ไปรดสัตว์.

ผู้เิดผาย ก. ไปรดปราน เช่น ผู้เิด
ผายมาก = ไปรดปรานมาก.

ผ

ผนตกแซะๆ น. ผนตกพราๆ.

ผรัง น. เลื่อยสำหรับเลื่อยไม้.

ผอย ว. พุดอวค.

ผ^๕ง^๕พ น. ผ^๕ง^๕น.

ผ^๕ง^๕บุน น. ผ^๕ง^๕ข้าง^๕โน้น.

ผ^๕า น. เมฆ.

ผาเจิบ น. ผาละมี.

ผาย น. ที่^๕กัน^๕น้ำ, ทำนบ.

ผู้เิดอะาก น. แผล^๕เรื่อ^๕รัง.

ผู้เิด^๕เื้อ^๕น้อย น. คนที่^๕สอ.

ผู้เิด น. หนุ่, พวก เช่น คน^๕ทั้ง^๕ผู้เิด = คน^๕
ทั้ง^๕หนุ่. ก. ชุน เช่น ผู้เิด^๕แห = ชุน^๕ผ้า.

ผู้เิด^๕า น. ดิน^๕ป็น.

ผู้เิด^๕ก ก. ผู้เิด^๕ก, ผู้เิด^๕ก^๕หัด เช่น ผู้เิด^๕ก^๕มั่ว =
ผู้เิด^๕ก^๕หัด^๕มั่ว.

ผู้เิด^๕เื้อ น. คราดสำหรับ^๕คราด^๕นา.

พ

พ้อง ว. บ้าง เช่น ได้^๕พ้อง^๕ไม่ได้^๕พ้อง^๕ = ได้^๕บ้าง^๕ไม่ได้^๕บ้าง^๕.

พะ น. สามเณร.

พับตา ก. กะพริบตา.

พั่ว ว. ฝู, เรอรั้ง เช่น ไม้พั่ว = ไม้ฝู.

พาด ก. เปื้อย.

พาย น. วัณโรค.

พิก^๑กน^๒จ น. พริก^๓ข^๔ฟ้า.

พิก^๑แด^๒ น. พริก^๓ข^๔หนู.

พิก^๑น^๒อย น. พริก^๓ไ^๔ทย.

พิก^๑หน^๒ุ่ม น. พริก^๓ส^๔ด.

พิกาต ก. ประกาศ เช่น ท่านพิกาตไว้

= ท่านประกาศไว้.

เพ^๑ ว. น^๒.

พี^๑าย น. พี^๒เขย, พี^๓ชาย.

พี^๑ยง น. พี^๒สะ^๓ไก, พี^๔ห^๕ญิง.

พูป น. พลบ, เวลาพลบ.

พุ่ม^๑ก^๒ัน ว. พร^๓้อม^๔ก^๕ัน เช่น ไปพุ่ม^๑ก^๒ัน

= ไปพร^๓้อม^๔ก^๕ัน.

พุย ว. ขุ่ม, ฝู^๑พ^๒ง.

พุย ว. สกปรก.

พุก น. พ^๑ร^๒ุง, พ^๓ร^๔ุง^๕นี้.

พุย^๑อ ก. พุด^๒ประ^๓ช^๔ด.

เพ^๑ ส. น^๒.

เพอะ ว. เป^๑ระ, เป^๒อน.

เพื่อ^๑เลื่อ ว. เบื่อ^๒เรื่อ.

เพาะ ว. เหมาะ, งาม, เพ^๑ราะ.

เพ^๑ย น. ใ^๒ส^๓อ^๔อน (ใ^๒ส^๓อ^๔อนของวัวหรือควาย).

เพ^๑ย^๒ก ว. เหา^๓, เหา^๔เข^๕ย.

เพ^๑ยง น. ตั^๒ว^๓เพ^๔ล^๕ย.

เพ^๑ ว. เพ^๒ร, แ^๓ฝ^๔ช^๕าน, ด^๖ก, เพ^๗รหลาย.

แพะ น. ป^๑า^๒ละ^๓เม^๔าะ.

โพ ก. ค^๑ล^๒อ^๓อ^๔ก.

โพ^๑ ก. ร^๒ัว เช่น ห^๓ม^๔อ^๕ข^๖างโพ^๑ = กะ^๒ทะ^๓ร^๔ัว.

ฟ

ฟอน ก. เ^๑็น^๒ร^๓้า.

ฟ^๑อม น. ล^๒ูก^๓ท^๔ุ่น.

พะ ก. หก, ตก.

พัก^๔แก้ว^๖ น. พักทอง.

พัก^๔หม่น น. พักเขี้ยว.

พง^๔ ว. รีบ, เร็ว.

พง^๔เตอ^๕ ก. ออย่าเพ่อ.

พด^๔ ก. กะทบ เช่น พด^๔กัน = กะทบกัน.

พน^๔ ก. ขยำ.

พาน น. อีเก้ง.

พาย ก. พาย เช่น พายเฮือ = พายเรือ.

พ^๕น^๕ก^๕ ก. พ^๕น^๕ตัว, พลิกตัว.

พ^๖ ก. ลอย.

พ^๖ ก. พุด.

เพ็ด^๕ม^๕า ก. ถลกผ้า^๕นุ่ง.

เพย ว. ดิงาม.

เพย^๔ ว. เพ็ช^๕.

เพา^๕ น. ฟ้อน เช่น เพา^๕เข้า = ฟ้อนเข้า.

เพื่อ ก. พะยุง.

เพื่อง น. ฟาง เช่น เพื่อง^๕เข้า = ฟางเข้า.

เพื่อน ก. กะเทือน, ไหว เช่น เอือน

เพื่อน = เรือนกะเทือน.

เพือน^๕ ว. รุ่งรัง, สกปรก.

แพ ก. เรียง, เรียงกัน.

แพด^๕ ว. เฟะ เช่น เน้า^๕แพด = เน้า

เฟะ.

ม

มดตะ^๕บ^๕ค น. กามโรค, มุตตกิต.

มด^๕ถ^๕น น. มดตะนอย.

มด^๕ส^๕ม น. มดแดง.

มน ว. กลม.

ม^๕ว^๕น ว. สนุก, เพราะ,

ม^๕อ^๕ ว. ง่าย เช่น เด็ก^๕ว่า^๕ม^๕อ^๕ = เด็ก^๕ว่า^๕ง่าย.

ม^๕อ^๕ง น. กะเคื่อง^๕ตำ^๕เข้า.

ม^๕อ^๕ก น. ขนาด เช่น ม^๕อ^๕ก^๕เล็ก = ขนาด^๕เล็ก

ม^๕อ^๕ก^๕กำ^๕ป^๕อ^๕ ว. ปานกลาง, ขนาดกลาง

ม^๕อ^๕ก^๕น^๕น^๕ม^๕อ^๕ก^๕น^๕ ว. เท่านั้น^๕เท่านั้น^๕.

มะ ก. เอามา.

มะกาย น. ลูกเสด.

มะไก่ง น. มะขามเทศ.

มะขิง น. สลอค.

มะเขือแจ้ น. มะเขือขื่น.

มะเขือห้าผ่า น. มะเขืองาข้าง.

มะแคว้งกุกา น. มะเขือพวง.

มะแง น. ส้มเหม็น.

มะค่อมเสื่อ น. ลูกค่อมเสื่อ.

มะนอยจา น. ลูกกะค่อม.

มะห้อย น. มะระ.

มะเห็ด น. มะระจีน.

มะอี่ น. ลูกกะวาน.

มะเฮง น. โรคงูสวัด.

มะไฮ น. มะระขี้นก.

ม็ก ก. ชอบ, พอใจ, ส้มกร เช่น

ของน้คนม็กกัน = ของน้คนชอบกิน.

มัต น. ฟ่อน, กำ.

มันแก้ว น. มันเทศ.

มันแก้วลาว น. มันแก้ว.

มันเพี้ยน น. เปลวหมู.

มันอะดู น. มันฝรั่ง.

ม้าง ก. งัด, รื้อ, ทำลาย เช่น ม้าง

เฮือน = รื้อเรือน.

ม้างออก ก. งัดออก, รื้อออก.

มาค น. กำมะถัน.

มาน ก. มีครรภ.

มาน น. พะม่า.

มาบ ก. ฉาย.

ม่าย น. เจ้าชู้ (เจ้าชู้ชนิดไก่อ่).

มิง ก. ฉิว, มีดหน้า.

มิน น. ผึ้งชนิดเล็กที่เรียกกันว่าผึ้งมม.

มิดยับ น. กรรไกร.

มัพ้อง ก. มีบ้าง.

มั่งมั่งมั่งมั่ง ว. วังเวียน.

มดวอนแวน น. พลบค่ำ.

มน ว. ล้น เช่น ทางมน = ทางล้น.

มนตาขณ ก. ลมตาขณ.

มอ น. ชุดสำหรับจุดไฟ.

มุด ก. บ่มไว้, ช้อนไว้

มุดู ก. รัก, ชอบ เช่น ข้าเจ้ามุดู
เพื่อน = ฉันรักเขา.

มุ่ม ว. หู่, บาน, ไม่แหลม.

มุย น. ขวาน.

มูบ ก. หมอบ เช่น มูบขาบ = หมอบ
กราบ.

มูยา น. กล้องยา.

เมค น. ปี่มะแม.

เมย ก. ครนตัว, เมอย.

เมอะ ก. ฟิง, แมะ.

เมา น. ปี่เถาะ.

เมา ว. ทำกัน.

เมาะ ก. พาด เช่น เอาหัวเมาะ
หน้าอก = เอาหัวพาดหน้าอก.

เมิน ว. นาน.

เมินตาด ก. ลมตาด.

เมิบจะเลื่อ ก. นอนคว่ำ.

เมียน ก. ตายแล้ว, หมดแล้ว.

เมียะ ว. นุ่มนึ่ม, อ่อน.

เมือ ก. กลับ, ไป.

เมื่องวาย น. หญาสามเสื่อ (หญา
ชนิดหนึ่ง ทางมณฑลพายัพเรียกว่า
หญาเมื่องวาย).

เมือเนน ว. กะโน้น.

เมอย ก. เป้นไข,

แม่ น. ตัวเมีย เช่น แม่แม่ = แม่ตัวเมีย.

แมงกำบุง น. แมงมุม.

แมงคำเฮือ น. แมงคาเรือง.

แมงน น. แมลงวัน.

แมงโบง น. ตัวบุง.

แมงบู น. แมลงภู่.

แมงฟง น. แมลงหวี่.

แมงมาหางอน น. ตักแตนดำเข้า.

แมงเมา น. แมลงเมา.

แมงเวา น. แมลงป่องข้าง.

แม่เต่า น. ขา.

แมน ก. โผล่หน้า เช่น แมนหน้า = โผล่หน้า.

แม่น ก. สอย เช่น แม่นผลไม้ = สอยผลไม้. ว. ไซ้, ถูก เช่น แม่นแล้ว = ไซ้แล้ว, ถูกแล้ว.

แม่น้า น. แม่เลี้ยง.

แมบ ก. แลบ เช่น ฟ้ามบ = ฟาแลบ.

แม่ม น. ม้าม.

แม่มาน น. หญิงมีครรภ์

แม่ม่าย น. หญิงที่สามีตาย.

แม่เมย น. แม่ยาย.

แมวขดบ่า^๒ น. กะต่ายขูดมะพร้าว.

แม่เสียว น. เพื่อนของแม่.

แม่อุย น. ย่า.

เมะ ว. อ่อน, เหนียว.

แม่ฮับ, แม่จ้าง น. หมอตำแย.

แม่ฮ้าง น. หญิงที่ผัวอย่า.

แม่เฮือน น. หญิงที่แต่งงานแล้ว, แม่เรือน.

โม ว. ไป, โน เช่น ดั่งโม = จมูกไป.

โม น. เหล็กในแมลง.

โมกว่าว น. ต้นทองกวาว.

โมเงะ น. ไม้เต็ง.

โมถู่ น. ไม้ตะเคียบ.

โมทุง น. ไม้ซุง.

โมนิลดง น. ไม้คำดง.

โมบัว^๑ น. ไม้ตะแบก.

โมเปา น. ไม้รัง.

โมแพ่ง น. ไม้สะแก.

โมลูง น. ไม้กร่าง.

โมสะหลี่ น. ไม้โพธิ์.

โมไฮ น. ไม้ไทร.

ย

ย่ง ก. ขกไป.

ยवाद ก. ตก.

ยวาม ก. ขุ่ม.

ยอก ก. กะเทก เช่น ยอกกัน =
กะเทกกัน.

ยอง ก. วาง เช่น เอาของไว้ = เอา
วางไว้.

ย่องจว น. ผ้าขร้ว (เครื่องในวัว
อย่างหนึ่ง).

ยอบ ก. ขุด เช่น ขอบลงไป = ขุด
ลงไป.

ยอย น. ตาเต็ง.

ยักยัน ก. เขย่า.

ยั้ง ก. พัก, รัง, รอ เช่น ไปยังอยู่คน
หนึ่ง = ไปพักอยู่คนหนึ่ง.

ยั้งแควน ก. ทูเลา, ค่อยยังชั่ว.

ยับ ก. จับ เช่น ตำรวจจับ = ตำรวจจับ.

ย่าง ก. เคิร เช่น ย่างจ๋าๆ = เคิรจ๋าๆ.

ยาด ก. ข่วน เช่น แมวยาดเอา =
แมวข่วนเอา.

ย่าน ว. กว้าง, ยืดยาว.

ย่าพะขาว น. ขาขี้.

ยาม ว. เคยตัว, ยามใจ.

ยาว ว. หด, แห้ง.

ย่า ก. ขย้า.

ยา ก. ขย้า.

ย น. ป่าด.

ย ก. ยิงฟัน.

ยอ ก. เออมมือ เช่น ยอหักกิ่งไม้ = เออม
มือหักกิ่งไม้.

ยอ ก. ชะง้อ.

ยูกยู่ ก. ปลูก, เรียบ, เขย่า.

ยม ก. ขมิบ.

ย น. ไม่กวาด.

ยู ก. ผลัก, ดัน เช่น ยูบ่าตุ้ = ผลัก

ประตู, ดันประตู.

ยุย ก. ขยี้.

เยิง ก. ชู.

เยยะ ก. ทำ.

เยยะจะโต ก. ทำอย่างไร.

เยยะหยัง ก. ทำอะไร.

แยง ก. สังเกต.

โยน ก. กะโดด (ใช้สำหรับสัตว์ที่ดุร้าย เมื่อเราเข้าไปใกล้มัน กะโดดเข้ามา

เรียกว่าโยนเข้ามา).

โยน ก. เบียด เช่น คนโยนกัน = คนเบียดกัน.

ล

ลถบู้ น. รถจักรยานชาย.

ลถแม่ น. รถจักรยานหญิง.

ลถสองวง น. รถจักรยาน.

ลน ก. รุม เช่น ลนกันเข้าไป = รุมกันเข้าไป.

ล่น ก. วิ่ง.

ล่นไปเหียบ ก. หลุดไปเสีย.

ลมแล้ง น. ต้นคูณ.

ลวงต่อน น. เส้นรุ้ง.

ลวงยาว น. เส้นแวง.

ลวด ว. เลข เช่น ลวดบ่อได้ = เลขไม่ได้.

ลือ น. เกวียน.

ลือ้งว น. เกวียนเทียมโค.

ล๊ะ ก. ทิ้ง, อย่า.

ล๊ะอ่อน น. เด็ก.

ลาบ ปลาเนื้อดิบ (อาหารชนิดหนึ่ง ใช้ปลา หรือ เนื้อสัตว์ดิบ สับ ให้ละเอียด แล้ว ประสม กับ เครื่องปรุง มี พริก เข้าคั่ว นำปลาร้าเป็นต้น).

ลาม ก. ล้าเข้าไป, ขึ้นออกมา.

ลาย ก. สับ เช่น เอาไม้ด ลายปลา = เอาไม้ดสับปลา.

ลาสา ก. ประมาท.

ล้า ว. อร่อย.

ลิงค์ น. ลิงค์, อวัยวะที่ลับของชาย.

ลิด ก. เต็ด เช่น ลิดใบไม้ = เต็ดใบไม้.

ลิดนอก น. ล้นปี่.

ลิว ก. บิด, เบือน เช่น ลิวผ้า = บิดผ้า.

ลิวหน้า = เบือนหน้า.

ลือ ก. ช้อน เช่น ลืออยู่ = ช้อนอยู่.

ลื่น ก. กลื่น เช่น ลื่นเข้า = กลื่นเข้า.

ลื่น ก. ดูถูก, ล้วงเกิน เช่น อย่าลื่นกัน

= อย่าดูถูกกัน.

ลื่นปาก ก. กลิ่นเอือก.

ลุ่ม ว. ทวน เช่น อ่านลุ่มต้น = อ่าน

ทวนต้น.

ลุน ก. ม้วน เช่น ลุนสาธ = ม้วนเสื่อ.

ลุ่ม ก. รวม เช่น ลุ่มไว้ = รวมไว้.

ลุยบ่อ ก. พันปอ.

ลุยลง ก. ลดลง.

ลู ก. เอนไป.

ลูกกึ่ง น. ลูกกะสุน.

ลูกแก้ว น. นาค เช่น เด็กที่แต่งตัว

เป็น นาค จะบวช เป็น สามเณร เรียกว่า

ลูกแก้ว.

ลูกใบ น. ลูกสะใภ้.

ลูบ ว. ที่หลัง เช่น เกิดลูบ = เกิดที่หลัง.

เลีย ก. เลือย เช่น งูเลีย = งูเลือย.

เลา ว. งาม.

เล้า น. ประกา.

เล้าขวัญ น. นินทา.

เลาะ ก. ลัด, เลียบ เช่น เลาะไป =

ลัดไป, เลียบไป.

เล็ก ว. ล็ก เช่น น้ำเล็ก = น้ำล็ก.

เล็กเบ็ด ก. ขยายความลับ เช่น เลิก

เบ็ดห่อเข้าพัง = ขยายความลับให้เข้าพัง.

เลิง ก. ไปไม่รู้จักกลับ.

เลือ น. เลือย, เลือยสำหรับเลือยไม้.

เลียดตัง น. เลียดกำเดา.

เลอ ก. ดู, มอง, ขาดตา.

เลิง น. เวลาเย็น เช่น ก็นเข้าเลิง =

ก็นเข้าเวลาเย็น.

เล่ง ก. แดก เช่น หัวเล่ง = หัวแดก,

เลน น. แลน (สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่งรูปคล้ายเขย).

เลบ ว. เล็ก, ละเอียด.

โล่ง ว. โปร่ง.

โล่ง ว. ทะลุ.

ว

ว้อ ว. บ้า เช่น หมาว้อ=หมาบ้า.

วอก น. ลิง. ก. โกหก.

ว่อง น. ห่วง เช่น โยนว่อง=โยนห่วง.

วอด ก. ดับ, หมดไป เช่น ไฟวอด=ไฟดับ, วอดชีพ=ชีพดับ.

วอนแวน ว. ขมุกขมัว, โพล่เพล้, จวนมืด.

ว้อม น. หมวกเด็ก.

วะ ว. แข็ง, สว่าง.

วิก ก. วิด, ข้อน, ข่วน เช่น วิกน้ำ=วิดน้ำ, ข้อนน้ำ. แมววิก=แมวข่วน.

วัด ก. เขก, ตีต เช่น วัดหัว=เขกหัว.

วัดฮ่าง น. วัดร้าง.

วันต่ง น. ต่อดั้นมะเือง.

วันพัก น. วันรุ่งขึ้น.

วันพักน น. วันพรุ่งนี้.

วันหน่งวันต่ง น. วันมะเืองนี้.

วันฮ้อ น. วันมะรืนนี้.

ว้าม ว. บุ่ม, บวบ เช่น ขันว้าม=ขันบวบ.

ว้ามโหว่ ก. ไม่สมนึก เช่น เขี่ยะ

หยั่งก็ว้ามโหว่=ทำอะไรก็ไม่สมนึก.

ว้าย ก. กลับ เช่น ว้ายหัวเฮื่อ=กลับหัวเรือ.

วาว น. ดวง เช่น ผ้าเปอนเป็นวาว=ผ้าเปอนเป็นดวง.

วา ก. ล้ม เช่น วิดไปก็ว่าลง=วิ่งไปก็ล้มลง.

ว่าวาย ก. ฉิบหาย.

วัด น. ส้วม, เว็จ, ฐาน.

วัด ก. กะโศด, ว่าง.

วี่ น. พัด, เครื่องโบกลม. ก. โบก, พัด.

วีน ก. เอาไว้ไม่อยู่ เช่น ม้วิน=ม้า
ที่เอาไว้ไม่อยู่.

เวื่อ ว. เจื่อ เช่น ปากเวื่อ=ปากเจื่อ

เว้า ว. หรอ, หัก, หลุด เช่น เขี้ยว

เว้า=พันหลุด.

แเว่ ก. แวะ เช่น แวะมาหา=แวะมาหา.

แเว่น น. กะจก เช่น แเว่นส่องหน้า=
กะจกส่องหน้า.

ไว่ น. อักเสบ, พิชกำเรียบเนื่องจากแผล.

ไว้ง ว. ไ้ง เช่น ควายเขาไว้ง=ควาย
เขาไ้ง.

ส

สก ก. ฉก, กัด (ใช้ฉะเพาะงูกัด
อย่างเดียว).

สคไป่ ก. หลุดไป.

สบ ก. พบ, ปะ.

สลา น. ช่าง เช่น สลาไม้=ช่างไม้.

สลิด น. กิริยา เช่น สลิดดี=กิริยาดี.

สลุง น. ขันน้ำ.

สลุงทอง น. ขันทองเหลือง.

สลุงทองแข น. ขันลงหิน.

สวก ก. ด.

สวก ก. แคะ, แทะ, แขง.

สวด ว. โปน, พอง เช่น ตำสวด=
ตาโปน, ตาพอง.

ส่วย ก. ฝาก เช่น ส่วยของห่อ=ฝาก
ของให้

ส่วย ก. ล้าง, ลูบ เช่น ส่วยคิง=
ล้างตัว, ลูบตัว.

ส่วยแสง ว. เผลอ, บังเอิญ เช่น
ส่วยแสงล้มลง=เผลอล้มลง.

ส่วยหล่างไต้ ก. ถึงคราวจะได้.

4950913 16.27
125460 24.11324 16

สระ

๔๕

สับหมึก

สระ ก. ปล่อย, สละ.

สว่า ก. ฉาบ, ทา.

สวาบ ว. มูมาม, สวาปาม.

สวาย ก. ลั่น, โยก.

ส่อ ก. พ้อง, ส่อเสียด.

สือก น. ร่องเท้าชนิดหุ้มส้น.

สื่อน ก. คุมไป เช่น สื่อนเอาตัวไป =
กุมเอาตัวไป.

สอย น. กลอย.

สือหล่อ น. เครื่องดักปลา (เครื่อง
ดักปลาชนิดหนึ่งสานด้วยไม้ไผ่).

สระแกว ว. ตะแกว เช่น นอนสระแกว
= นอนตะแกว.

สระง่า น. ปี่มะเมีย.

สระเตด น. ปลาหมอ.

สระตัก ก. กะชาก, กะทก.

สระนาบ ก. หาคความ.

สระเบ่งสระแข็ง ประหม่า, สะทกสะเท็น.

สระปาก น. ขื่อปลาตะโกก.

สระปาย ก. ตะพาย, สะพาย เช่น
สระปายของ = ตะพายของ.

สระม็ก ก. ลำลัก เช่น สระม็กน้ำ = ลำ
ลักน้ำ.

สระถี น. ที่นอน.

สระเลสระล่า ว. โขเซ เช่น เเคิรสระเล
สระล่า = เเคิรโขเซ.

สระเลียม น. สะเดา.

สระวด ก. สะบัดผ้า เช่น สระวดผ้า =
สะบัดผ้า.

สั๊กก้า ว. สักหนเดียว, สักคำเดียว.

สั๊กขาด น. ศักราช.

สังก้า ก. สงสัย, สงกา.

สับ ก. สัก.

สับปาลิ ว. สับปลี, สับปลับ.

สับสุก ก. ปลุกฝักดาษ.

สับหมึก ก. สักขา.

สาก น. ฉาก เช่น กิ่งสาก = กิ่งฉาก.

สาง ก. คล้อออก, หวี เช่น สางค้าย = คล้อค้ายออก.

สาด น. เสื่อ เช่น ปูสาด = ปูเสื่อ.

สาดเต็ม น. เสื่อผืน เช่น เอาสาดเต็มมา = เอาเสื่อผืนมา.

ส่าน ว. แดง เช่น ผ้าส่าน = ผ้าที่มีสีแดง.

ساب ว. เหม็น, เหม็นอับ.

สาม ก. คิดใจ.

ส้าย ก. ไข, ไขแทน.

สายดิ่ง น. สายตะพาน (เชือกที่ร้อยจุมกโคหรือกระบือ).

สายฮ้าง น. เข็มขัด.

ส้าว น. ไม้ไผ่ยาวๆ เช่น ส้าวแน่นดอก = ส้าวสอยดอกไม้.

สำสา น. ฉำฉา, ไม้ฉำฉา.

สี ก. สอย.

สีง น. ฉิ่ง. (เครื่องตีบอกจังหวะเข้ากับ

เครื่องดนตรี).

สินชุก น. สินบน เช่น ก็นสินชุก = รับสินบน.

สีแจ่ง ว. สีมุม.

สีด ก. ฉีด.

สีนาค น. ปีน เช่น ยิงสีนาค = ยิงปืน.

สีสะล้อ ก. สีซอ.

สีสัว น. สีแสด, สีเหลืองแก่.

สีบ ก. ต่อให้ติดกัน เช่น สิบหก.

สุกเตยะ ก. สุกงอม เช่น ลูกไม้สุกเตยะ = ลูกไม้สุกงอม.

สุกเหมเห่อ ก. สุกห้าม.

สุด น. มุ่ง.

สุน ก. แฝงอยู่ด้วย.

سوب ก. สวม, ใส่ เช่น สوبหมวก = สวมหมวก.

สุ่ม น. ชุมนุม เช่น สุปผล = ชุมนุมผล.

สุย ก. ยุ เช่น สุยเด็กห่อต่อยกน = ยุเด็กให้ต่อยกัน.

สุหญา ก. ดายหญา เช่น สุหญาใน

สวน = ดายหญาในสวน.

ส. เธอ, เจ้า, น้อง.

ส. ก. คีใจ, ชื่นใจ.

ส. ก. สวด, สวดมนตร์

สุน ก. คน, เคล้า, รวม, ปน เช่น สุน

เข้า = คนเข้า.

ส. ก. ขอขมา, ขอโทษ.

ส. ก. ขยี่ เช่น สุต้า = ขยี่ตา.

ส. ก. เถียง, ประชัน, แข่ง.

ส. น. สหาย, เกล.

ส. ว. เฉย เช่น นึ่งเสยเสย = นึ่ง
เฉยเสย.

ส. ก. หอบ, สุก เช่น ไก่ส่า = ไก่

หอบ, เส่าลมใส่ไฟ = สุกลมใส่ไฟ.

ส. น. เส่าตะหม้อ.

ส. น. พวกกบฏ.

ส. ก. ถอก.

ส. ว. สั้น, หมด.

ส. ก. เสียดแทง เช่น เสียดต้อง =

เสียดท้อง, เสียดปลา = เอาไม้แทงปลา.

ส. น. เสื่อคอ, เสื่อชั้นใน
ของผู้หญิง.

ส. น. เสื่อชั้นนอก.

ส. ว. บานเต็มที เช่น ดอกไม้บาน

แสง = ดอกไม้บานเต็มที.

ส. น. ใส่กรอก.

ห

ห. ก. โยน เช่น หงมา = โยนมา.

ห. น. ที่ต่ำ, ที่ลุ่ม.

ห. ว. กำลังเปลี่ยว เช่น ควายหงาน

= ควายกำลังเปลี่ยว.

ห. น. หญาเจ้า.

ห. น. เถาคุดหญา.

หญา^๒นำ^๕หมัก น. ต้น^๕นำ^๕นมราชสีห์.

หญา^๒บำ^๑หนว^๕หม น. หญา^๒แห้ว^๑หม.

หญา^๒ป^๑ก^๑ต้อ น. เถาวัล^๕ล^๕เปรียง.

หญา^๒ป^๑ก^๑ต้อ^๑แดง น. เถาวัล^๕ล^๕แดง.

หญา^๒บ^๑อง น. หญา^๒ปล้อง.

หญา^๒ผาก^๑ควาย น. หญา^๒ปาก^๑ควาย.

หญา^๒แพ^๑ค น. หญา^๒แพ^๑รค.

หญา^๒หา^๑ญ^๑ไก่อ น. ต้น^๑ตำ^๑แข.

หญา^๒ฮ^๑อง^๑เฮง น. โสน.

หค ก. รค เช่น หค^๕นำ^๕ต้น^๕ไม้^๕ = รค^๕นำ^๕ต้น^๕ไม้^๕.

हन น. ทิส เช่น หน^๕เห^๕น^๕อ = ทิส^๕เห^๕น^๕อ,

हन^๑ไ^๑ = ทิส^๑ไ^๑. ก. ถอย เช่น หน

หลัง^๑มา^๑เพ^๑ = ถอย^๑หลัง^๑มา^๑น.

หน่วย^๑ก^๑อม^๑ก^๑อ น. เม^๑ล^๑ด^๑เม^๑ง^๑ล^๑ก.

หนาน น. ทิด (คน^๑ที่^๑บวช^๑พระ^๑แล้ว

สีก^๑ออก^๑มา^๑เรีย^๑กว่า^๑หนาน.

หนาบ ก. ปะ, นาบ.

หนาม^๑เข^๑ยะ น. ต้น^๑ตะ^๑บอง^๑เพ็ชร.

หนาม^๑เล^๑บ^๑เม^๑ว น. ต้น^๑ท้าว^๑ยาย^๑ม่อม.

หน้า^๑เห^๑น^๑บ น. หน้า^๑จว.

หนิม ว. เรียบ^๑ร้อ^๑ย, หงิม เช่น คน

หนิม = คน^๑เรียบ^๑ร้อ^๑ย.

หม ว. อัก^๑เส^๑บ เช่น หม^๑แผ^๑ล = อัก^๑เส^๑บ

แผล.

หม^๕ด^๕ล^๕ง ว. โล่ง^๑โถง.

หม^๑ด^๑ไ^๑ส ว. สะ^๑อา^๑ด, หม^๑ด^๑จ^๑ด.

หม^๑อ^๑ข^๑าง น. กะ^๑ทะ.

หม^๑อ^๑ด^๑อ^๑ก น. แจก^๑น,

หม^๑อ^๑แ^๑หม^๑ น. พับ^๑เพ็^๑ย เช่น นัง^๑หม^๑อ

แหม^๑ = นัง^๑พับ^๑เพ็^๑ย.

หม^๑า^๑น ก. สม^๑น^๑ิก, สม^๑ห^๑วัง.

หม^๑า^๑ยุ^๑ย น. สุน^๑ัข^๑ขน^๑ยาว.

หม^๑า^๑เห^๑ย^๑อง น. หม^๑า^๑มุ^๑ย (ไม้^๑เถา^๑ฝัก^๑เป็น^๑ขน^๑คั่น).

หม^๑ิน น. ฝ^๑น (ตุ้ม^๑เล็ก^๑ๆ^๑ที่^๑ชน^๑ตาม^๑ผิว^๑หนัง^๑เป็น^๑ฟัด^๑ไป).

หมุย^๑กา^๑ง น. เกร^๑า.

หมุยปาก น. หนวด.

หย่อง ก. แต่งตัว.

หย่อน ก. ผ่อน.

หยิ ก. หยอด เช่น หยิยา=หยอดยา.

หยิบ ก. เย็บ เช่น หยิบผ้า=เย็บผ้า.

หยุบ ก. จับ, หยิบ เช่น หยุบของส่ง
ห่อ=จับของส่งให้, หยิบของส่งให้.

หลก ก. ถอน, ถลก เช่น หลกหญ้า
=ถอนหญ้า.

หลมไฟ ว. ง่าย.

หลวก ว. ฉลาด.

หลวะ ก. ล้วง.

หล่อง น. โลงสำหรับบรรจุศพ.

หลองเข้า น. ยุ่งเข้า.

หลอดลูก ก. แห้งลูก.

หลอดเหล็ด ว. วอกแวก.

หลอน ก. แอบเอา.

หละกิด น. ตุ่มหู.

หล้งของ น. หลังกา.

หลับตา^๖จ^๗ ก. ก้อนด้วยตา.

หลัน ก. ถลัน เช่น หลันเข้าไป=
ถลันเข้าไป.

หลัว น. ฟืน.

หลานจาย น. หลานเขย, หลานชาย.

หลานยิง น. หลานสะใภ้, หลานหญิง.

หล่ายเหล^๗ ก. เขื่อง.

หลก^๔หลัน^๕ ว. ดือ.

หลิง น. หนวก, หูตึง.

หลิง^๕ ว. ดือ, ทะลิ่ง.

หลด^๔ ว. เคยชิน.

หลบ^๔หน่ง^๕ น. ชักหน่ง.

หลุ ก. ขำรุด, ทะลุ.

หลุต^๓ตอง ก. ท้องร่วง.

หลู^๗ ก. แย่ง.

หวด^๖ ว. ขาดไป, หวดหวด.

หวน^๕ น. เฟื่อง (๑๒ สดากค์ครั้งเป็น ๑
เฟื่อง).

หอมไฟ บ. ของใคร.

ห่อนั่ง ก. ห่อหมก.

หอมควน น. สระแห่น.

หอมเตียม น. กะเทียม.

หอมบัว น. หอมแดง.

หอมบอม น. ผักชี.

หอยเหล็กจาน น. หอยสังข์ชนิดเล็ก.

หะ ก. วิตน้ำ.

หัด น. กรวด (เม็ดกรวดเล็กๆ ที่ปนอยู่ตามเข้า).

หัดสะกน น. หัดสะกุน (ข้อเครื่องขาอย่างหนึ่ง).

หัน ก. เห็น เช่น บ่หัน = ไม่เห็น.

หัน ว. นน.

หับ ก. ปิด, จับ เช่น หับบาตู้ = ปิดประตู.

หวกาบิด น. หัวกะทือ.

หวัชาหวัเชอน ว. หัววัดหัวเหวียง.

หวัปเลย น. หัวไฟล.

หวัละเอน น. หัวกะชาย.

หำง น. โรงนา.

หำน ว. เขยง, กะเผลก เช่น ขาหำน = ขาเขยง.

หำว ว. รับประทาน.

หำย น. ตาข่าย.

หำ น. ลูกอ้นทะ. ว. เปลี่ยว. เช่น ควาย หำ = ควายเปลี่ยว.

หิง น. สวิง, สวิงสำหรับช้อนปลา. ก. ผิง เช่น หิงไฟ = ผิงไฟ.

ห็น ก. สักหระ, เหยน.

ห็นเขยว น. จุลณะสี.

หัด น. หีบ.

หับ น. ชด เช่น หับน้ำแกง = ชดน้ำแกง.

ห็น ก. ทับ, บั, ร่วมสังวาส.

ห่อ ก. ให้ เช่น ห่อของ = ให้ของ.

หุน น. รูปถ่าย, รูปเขียน.

หุน ว. ห้วน, ดวน.

หุน ว. ย่น.

หุบ ก. สิบ.

หุม ก. ชอบ เช่น คนหุมไก่ = คนชอบไก่.

เหียง ก. เอียง.

เหียงอก ก. เพดาน, บุ่มเหียงอก.

เหินบเตยว ก. โจงกะเบน.

เหินน ก. กดลง, เน้น เช่น เน้นขา
= กดลงที่ขา, เน้นขา.

เหินอม น. ชะมดเข็ด.

เหมย น. น้ำค้าง, หมอก.

เหมิน ว. เหมือน เช่น เหมินกัน =
เหมือนกัน.

เหมยดไว ก. เก็บไว.

เหย ว. จำ (ใช้ขานรับเมื่อมีผู้ร้องเรียก).

เหยาะ ก. เจิม.

เหล็กกล น. ตาปู.

เหล็กไหล น. สังกะสี.

เหล่า น. บ้า เช่น เหล่าใหญ่ = บ้าใหญ่.

เหลยก ว. แหก.

เหลยกตา ก. เหลือบตา, เหลือกตา.

เหว ว. เหี่ยว เช่น ดอกไม้เหว = ดอก
ไม้เหี่ยว.

เหิง น. ตะแกรง (เครื่องสำหรับร่อน
สิ่งของหรือช้อนกุ้งปลา ฯลฯ). ก. ร่อน
เช่น เหิงเข้า = ร่อนเข้า.

เหิด ก. หัวเราะดัง.

เหีย ว. เสียด เช่น เอาไปเหีย = เอาไป
เสียด.

เหีย, เหือ น. เหงื่อ.

เหีย ว. เร็ยราด เช่น ของตกเหีย = ของ
ตกเร็ยราด.

เหือด น. ตัวเหือบ.

แห ว. ไม่เชื่อ, ท้างเห.

แห้ง ว. หัว เช่น บ้าบาวแห้ง =
มะพร้าวหัว.

แห้งน ก. แทะ, ถัด เช่น หมาแห้งน
กะดุก = สุนัขแทะกะดุก.

ແໝ່ ก. ชำ เช่น แหมเหีย = ชำเสียด.

ແໝ່ ก. จำ เช่น แหมกั้งไม้ = จำ

กั้งไม้.

เห้ม ว. เกรียม เช่น ทอดห่อเห้ม =
ทอดให้เกรียม.

เห้มค ก. ชุกซ่อน เช่น เห้มคไว =
ชุกซ่อนไว.

เหียงเหยะ ก. เขียง, แengแย.

เหล น. ไหล เช่น อย่าจับเหล =
อย่าจับไหล.

เหลว น. นกเหยี่ยว.

โหงดเอา ก. รวบรวมเอา.

โหยค ก. พัง เช่น ตลิ่งโหยค = ตลิ่งพัง.

ไห่ ก. ตี, เข่น เช่น ไห่มัด = ตีมัด,
เข่นมัด.

ไหเข้า น. หวดนึ่งเข้า.

ไหนด น. กะจ๋อน (สัตว์สี่เท้าชนิดหนึ่ง
ตัวคล้ายกระรอกแต่เล็กกว่า).

อ

อ่วง ก. หวงแหน เช่น เจ้าของอ่วง =
เจ้าของหวงแหน.

อวบ ว. คว่า เช่น เด็กนอนอวบ =
เด็กนอนคว่า.

อวย ว. สร้อยสร้อย.

อวย ว. ดุริ, ดุตุ.

อหลิกจิกจอก ว. เล็กๆ น้อยๆ.

อ็อก ก. หมกในเตาไฟ.

ออง น. กะดอง เช่น อองเต่า =

กะดองเต่า.

อ่อง ก. ต้มให้น้ำแห้ง.

อ่องหม่อง น. หลุมเล็กๆ.

อ่องออ น. มันสมอง.

อ่องแอ่ง ก. ชัดเซ เช่น อ่องแอ่งไป =
ชัดเซไป.

อดิ ว. เล้าโลม, อ่อนวอน.

ออน น. สี่ชมพู.

อ๋อน ก. ลำออย.

ออม น. ขวดเล็ก ๆ. ว. คอเหนียง,
คอพอก.

ออมน้ำมัน น. โถใส่น้ำมัน.

ออย ก. ไปรย, ล่อใจ เช่น ออยเข้าไก
= ไปรยเข้าให้ไก.

ออย อ. คำออกเสียง (เวลาเห็นของน่า
รักน่าเอ็นดูก็เปล่งเสียงออกมาว่า ออย).

ออย ว. หมด, เกลียง, ลั่น เช่น หัวออย
= หัวเกลียง, หัวลั่น.

ออยฟอลอ อ. แหม, ดุซ.

อะม็อก น. ปันใหญ่.

อะลา อ. โอช, โอช.

อะเลมเพมเพอ ว. รุ่มร่าม.

อะหยัง ว. อะไร เช่น อะหยังบ่ฮู้=
อะไรไม่รู้.

อ้ง ก. อ้ง, ผิง, ปั้ง.

อน ก. กล่น.

อนใจ ก. กล่นใจ.

อันว่า ว. ยั้งหรือ.

อบ ก. มอบ เช่น อบตัวหอ = มอบ
ตัวให้.

อวะ ก. อวก, อาเจียน.

อาย น. นายหน้า เช่น เป็นนายอาย
= เป็นนายหน้า.

อาย น. พชาย.

อำ ก. ค้ำกัน (เช่นคนหนึ่งนั่งอยู่ อีก
คนหนึ่งไปยืนค้ำอยู่ข้างหลัง).

อดิ ก. เหนื่อย, อดโรย.

อบ น. ดินสอ (ดินสอที่หญิงกินเวลา
มีครรภ์).

อดิ ก. หีบ, บีบ.

อ้นอย น. อ้น.

อ้น น. กะจอน.

อฮอก น. กะรอก.

อ ว. ไม่.

อดิ ก. ปัด เช่น อดิบาดู = ปัดประตู.

อึบ ว. ทึบ, ไม่โปร่ง.

อึอ อ. เสียงกล่อม, เสียงกล่อมให้เด็กนอนหลับ.

อึก ก. บ่ม.

อึง น. โอ้งเด็ก.

อึม ก. เอามือบังไว้, เอามือปิดไว้.

อึมถิ ก. เล่นเอาเถิด, เล่นซ่อนหา, ปิดบัง.

อึย น. นม, คนแก่.

อึยๆ ว. ฉุยๆ.

อึ น. เปล.

อึ ก. สนทนา, พุดจา.

อึบ น. ตลับ, ฝอบ, กล้อง.

อึย น. นาง, พี่สาว, เออย.

อึอ น. เครื่องตักปลาชนิดหนึ่ง. ว. โง่.

เอาเคอะ ก. เอาเถอะ, เอาเถิด.

เอ็น ก. บอก, เรียก.

เอียง ก. แข่ง เช่น เอียงเรือ = แข่งเรือ.

เอือน ก. คลื่นไส, เหม็นเขียว.

เอือน ก. หยุต เช่น ฝนเอือน = ฝนหยุต.

แอนแหวน น. นกนางแอ่น.

แอนวด น. ตลับสีผง.

แอ้ม น. ห้อง, แก้ว. กับ.

แอ่ว น. เอว, สะเอว.

แอ่ว ก. เทียว เช่น ไปแอ่ว = ไปเทียว.

แอะ อ. คำออกเสียง (คำออกเสียงเมื่อเห็นของน่าเกลียด).

โอ้ง น. ตุ่มน้ำ.

โอ้งมือ น. อึ้งมือ.

โอ้งโหม่ง หลุมใหญ่.

โอ้น้อย น. อ้ายหนู.

ฮ

ฮวน น. มคลูก.

ฮวย ก. ไร เช่น เอาฮวย = เอา

ฮาโรบ.

ฮอ ก. ไส เช่น ฮอกบ = ไสกบ.

ฮอก ว. เกราะ.

ฮ่องเล็ก น. คูหา, ร่องเล็ก.

ฮ่องหล่อ น. ท้องร้อง.

ฮ่องเหมอง น. ท้องร้อง, ร้องน้ำ.

ฮอด ก. ถึง, รอด.

ฮ่อม น. ทางซอกแซก.

ฮักแปง, ฮักหม ก. รักชอบ, รัก
อย่างสนิท.

ฮักกินก้าตา ก. รักกินสินบน.

ฮา ส. ข้า, ฉัน, เรา, รา.

ฮ่า น. ท่า, ฝ่า.

ฮ่า น. ปลาร้า.

ฮาก น. ราก เช่น ฮากไม้ = รากไม้.

ก. ราก, อาเจียน.

ฮากเลือด ก. รากเลือด.

ฮากเฮก ว. ผอมแห้ง.

ฮ้าง ก. ตึงครรภ์, ฤดูหยุบล, อ้ำร้างกัน.

ฮางแกง น. อบเชย.

ฮางคาว น. ว่านน้ำ.

ฮาด ก. ไม่เสร็จ, พลาด.

ฮ่าต้งฮ่ายอก น. ห่ากิน, คำดำ เช่น

ฮ่ายฮ่าต้งฮ่ายอก = ฮ่ายห่ากิน.

ฮาม ว. อร่าม, รุ่งเรือง, จวนสว่าง.

ฮำ น. ไม้ เช่น ฝำฮำหนึ่ง = ฝำไม้หนึ่ง.

ฮำ ก. บ่น, ร่ำ.

ฮำแตกฮำฝน ว. ต่ำแตกต่ำฝน.

ฮำฮำไฮ ว. ร่ำร่ำไร.

ฮิง ก. ฟิง.

ฮิงเงิน ก. หาเงิน.

ฮีน ว. สั้น, น้อย เช่น ใจฮีน = ใจ
น้อย.

ฮิด น. จารัต เช่น ฮิดบ้านฮิดเมือง =
จารัตของบ้านเมือง.

ฮิน ว. ช่น เช่น รสฮิน = รสช่น.

ฮึงคาว น. ค้างคาว.

ฮุด ก. คึง, รัง.

ฮุน ว. เบาๆ.

ฮูป น. รุทวารหนัก, รูข.

ฮึง ก. รุกข์.

ฮึง น. รุกข์.

เฮยเบอเลอะเบอเตอ ว. เกล่อน

กลาด, เรียรด.

เฮย น. ไม้ไผ่ชนิดหนึ่ง.

เฮอด น. เรอด (ตัวเรอดที่กินเลือดคน).

เฮอนเย็น น. เรอนศพ (เรอนคน

ตายที่ศพยังอยู่).

เฮอฮาม ว. สว่างไสว.

แฮ น. รักแร้.

แฮน ว. ตัดจริด.

โฮง น. ที่ลุ่ม.

โฮงสาย น. สถานีไปรษณีย์โทรเลข

โฮะ ก. รวมกัน.

